

Dosarul nr.1-3589/2019
06092019

1-191144239-12-1-

SENTINȚĂ
În numele Legii

10 octombrie 2022
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani),
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător:
Grefieri:

Negru Alexandru
Irina Pavel, Muntean Andreea

Cu participarea

Acuzatorului de stat, procuror:
Părții vătămate
Apărătorul părții vătămate
Apărătorul inculpatului, avocatului :
Inculpatului:

Nesterov Aliona
Botnar Maria
Stavilă Vasile
Popa Marin
Moraru Ion

Examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Moraru Ion *****e, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, supus militar, studii superioare în domeniul juridic, divorțat, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, la evidența medicului psihiatru nu se află, la evidența medicului narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, limba de stat o cunoaște, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat nu are, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost, anterior judecat:

Prin decizia nr. 1a-485/19 emisă de Curtea de Apel Bălți la 10.11.2021 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii stabilite de art. 326 alin. (3) a) CP cu stabilirea unei pedepse cu închisoare de 3 ani cu suspendarea executării pe un termen de 1 an.

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al Republicii Moldova, a

CONSTATAT

Moraru Ion *****, născut la *****, profitând de faptul că activa în calitate de avocat, care i-a fost atribuită prin licența nr. 1065 din 14.05.2003, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada aprilie - iulie 2013, în mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, urmărind scopul sustragerii mijloacelor financiare de la partea vătămată Botnar Maria, prin utilizarea unor tactici contrare normelor ce reglementează desfășurarea profesiei de avocat (neinformarea părții vătămate despre esența serviciilor pe care acesta la poate presta, precum și prin perceperea de la aceasta înainte de negocierea obiectului contractului de asistență juridică a sumei de 1000 lei și de 500 euro) a determinat-o pe ultima să intre cu el într-un raport juridic de

asistență juridică. În acest sens acesta a solicitat și primit de la Botnar Maria suma de 1000 lei și 500 Euro (care conform cursului oficial al BNM pentru acea perioadă constituia echivalentul a 8025 lei), însă nu a eliberat chitanță (bon de plată) sau factură fiscală și nu a întocmit în scris acordul respectiv.

În continuare, acționînd sub paravanul acestui acord de asistență juridică, pentru care percepușe sumele de 1000 lei și 500 euro, exploatînd încrederea pe care partea vătămată o avea în raport cu el în virtutea contractului amintit, inculpatul i-a comunicat și a asigurat-o pe partea vătămată Botnar Maria că el va obține, schimbarea modului de executare a Hotărîrii Judecătorei raionului Orhei nr. 2-1443/2010 din 27 iulie 2010 și anume: din încasarea din contul debitorului SC "Algadan-Com" SRL în beneficiul lui Botnar Maria a sumei de 294 300 lei, în transmiterea în beneficiul creditorului Botnar Maria a apartamentului nr. 12 amplasat pe str. M. Sadoveanu 20 în orașul Orhei, cu achitarea sumei suplimentare de 26 500 Euro din costul apartamentului, iar astfel va obține pentru ea apartamentul nr. 12 din str. Mihail Sadoveanu or. Orhei, în care aceasta investise anterior 18 000 euro.

În vederea realizării scopului său, inculpatul a înaintat la 08.07.2013 la judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată în numele lui Botnar Maria, referitoare la modificarea ordinii de executare a hotărîrii judecătorei Orhei nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010, creînd astfel o aparență a necesității de depunere de către partea vătămată a diferenței dintre prețul total al apartamentului (44500 euro) și suma investită în el (18 000 euro) pe contul instanței.

În același context, profitînd de lipsa de pregătire juridică a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către aceasta a nuanțelor și efectelor procesului de schimbare a modului de executare, dar și de neînțelegerea de către victimă a modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinată de vîrsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), abuzînd de încrederea pe care o avea partea vătămată în raport cu el în virtutea contractului și a promisiunii referitoare la rezultatul comunicat și garantat acesteia și aparențelor create (prin promisiunile făcute și prin depunerea cererii de schimbare a modului de executare), a determinat-o pe ultima să-i transmită în 3 tranșe (la 05.07.2013 - 4000 euro, la 18.07.2013 - 4000 euro și la 15.04.2016 - 5000 euro) suma totală de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis. În realitate însă, la momentul obținerii de la victimă a mijloacelor financiare respective, prin abuz de încrederea acesteia și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vîrsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), în vederea atribuirii unui aspect legal al primirii mijloacelor bănești de la Botnar Maria și tănuirii scopului real pentru care au fost primite mijloacele bănești enunțate, inculpatul i-a eliberat acesteia pentru semnare contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013 (5000 euro onorariu și 4000 euro onorariu de succes) și contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016 (5000 euro onorariu), precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată (bonul de plată seria DA nr. 343231 din 05.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro (echivalentul a 64 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică, bonul de plată seria DA nr. 343233 din 18.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro (echivalentul a 64 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică, bonul de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.16 privind încasarea sumei de 5000 Euro (echivalentul a 110 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică), iar astfel a finisat procesul de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său. În condițiile respective a realizat sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă, prin ce i-a cauzat acesteia o daună materială în valoare de 238 000 lei, care depășește cuantumul a 40

salarii medii lunare pe economie ($5050 * 40 = 202\ 000$ unde 5050 este cuantumul unui salariu lunar mediu pe economie stabilit prin HG Nr. 879 din 23.12.2015).

În ședință de judecată din 01.04.2021 (f.d. 1-2 vol. IV), inculpatul **Moraru Ion** ***** a acceptat să dea declarații și a comunicat că, nu recunoaște învinuirea adusă și că el nu a săvârșit o infracțiune în raport cu dna Maria Botnar. El nu se socoate vinovat în săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează de acuzatorul de stat, deoarece a avut la rugămintea cet. Botnar Maria și la insistența ei să o ajute în instanțele de judecată, de poliție, și procuratură. A menționat că, a încheiat contract de asistență juridică cu ultima și că este este volumul de lucru efectuat de dânsul ca apărător la materialele cauzei penale. Cu regret, pe parcursul conlucrării sale ca apărător, dna Maria Botnar la ședința de judecată din Orhei și-a schimbat radical poziția față de ceia ce i-a descris inițial și dânsa prin cerere s-a refuzat de finanțare și îndeplinirea obligațiilor asupra acestui apartament. A mai declarat că, în materialele de la procuratură au fost două cauze care s-au examinat în procuratură și în instanța de judecată unde s-a examinat petiția dnei Botnari față de administratorul firmei care lui i-a declarat că a fost amenințată de nenumărate ori ca să se îndrepte și să nu deranjeze cu nimic mai mult. Amenințările care i le-a făcut directorul întreprinderii respective, el singur le-a confirmat în discuția sa cu el. Înainte de ședința de judecată a intrat la el, a încercat să discute în mod pașnic. Dânsul i-a declarat că dna Botnar nu merită nici un bănuț înapoi, și el o va pedepsi. A mai comunicat că, amenințările lui după așa timp de vreme cu regret nu poate să le confirme cuvânt în cuvânt. Faptul când dna Botnar a declarat în instanța de judecată că a fost amenințată, nu a confirmat, și-a schimbat atitudinea și prin aceasta dânsa și-a semnat rezultatul câștigului de cauză. A mai declarat că, tot în acea perioadă, iar acest fapt e confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată de la Orhei, el nu a aflat de la UAM (Uniunea Avocaților din Moldova) precum că lui i s-a retras licența, dar de la avocata care l-a apărut pe Gașper Oleg și Denis și firma Algadan-Com. A indicat că punând în balanță discuțiile și amenințările lui Botnari și ceia ce i s-a spus și lui să îl lase în pace pe director, care devenise și primarul de la Ivancea, și-a făcut concluzia că informația privind retragerea licenței este legată de acestea. A opinat că directorul întreprinderii date s-a ținut de cuvânt, nemijlocit față de dânsul. A mai comunica, că el ca apărător și ca avocat a avut cu dna Maria relații contractuale de asistență juridică. Socoate că pînă a-i fi retrasă licența a îndeplinit corect și cinstit toate obligațiile sale și probele de la materialele cauzei și declarațiile făcute de dna Botnari în instanța de judecată, încă odată confirmă că are nevoie de discurile cu procesul-verbal al ședinței de judecat unde ea și martorul a făcut declarații. Contractul de asistență juridică, care nu este numai unul, corespunde cu bonul de plată pe care l-a eliberat dnei. Relațiile contractuale cu Botnar și el, avocatul Moraru Ion, corespund cu cerințelor semnate de dânsa și înaintate în judecată. A mai declarat că, dânsa și în ședința de judecată a confirmat că de la început a vrut banii ca mai apoi să își schimbe poziția și să își dea apartamentul. Mijloacele financiare care au fost transmise lui, nu au fost transmise pentru păstrare așa cum dnei a declarat dar pentru serviciile acordate. Drept confirmare la ce a declarat el acum în instanța de judecată, este faptul că apartamentul litigios care a fost finanțat în avans de către Botnari, în urma procedurii de lichidare sau de insolvență, nu a intrat în masa succesorală a întreprinderii date. Minusul acesta vine în urma declarațiilor acesteia făcute în instanța de judecată. La fel, a comunicat că, dna Botnar a încălcat sfaturile, cerințele chiar și insistența sa în urma conlucrării cu ea, ca să primească careva bani, dânsa nu trebuia să primească de la executor careva surse financiare în contul apartamentului. Pe parcursul examinării cauzei la Judecătoria Orhei, a fost sunat de executorul judecătoresc, dânsa l-a rugat să intre la birou. Executorul i-a prezentat documentele de executare a dnei Bornari, prin care doamna a primit careva sume, dacă nu

greșește mai mult de 50 de mii de lei. A mai comunicat că, clienta sa i-a spus că nu mai vrea bani, dar dorea apartament, ca mai apoi prin spatele său să se ducă să primească și bani în contul acestui apartament. La fel, a declarat că el, ca avocat a socotit că apartamentul respectiv trebuia să fie prin hotărârea de judecată recunoscută dnei Bornari Maria. Când i s-a retras licența, avocata părții adverse a comunicat despre faptul dat dnei Maria în ședința de judecată. A indicat inculpatul că el a lucrat cinstit cu ultima, pe parcurs i-a fost retrasă de două ori licența. El consideră că, asupra sa este un dosar politic care îl impune să fie și inculpat, și învinuit, și robul nu știu cui, dar materiale cauzei confirmă că el nu a săvârșit nimic infracțional. A mai comunicat că, că mai are de declarat dar se simte rău și are nevoie de întrerupere, ca să continui data viitoare.

În ședință de judecată din 20.12.2021 (f.d. 85-87 vol. III) inculpatul **Moraru Ion *******, fiind audiat suplimentar, a comunicat că, dacă nu-i era retrasă ilegal licența sa de două ori, el avea să ducă lucru de apărător pentru dna Botnari până la capăt și este ferm convins că Dumneaei ar fi fost satisfăcută de lucru său. Cu referire la propunerea de a schimba modul de executare a hotărârii instanței de fond și cu referire la cererea de declarare a nulității contractului de investiții, inculpatul a comunicat că inițiativa a aparținut dnei Botnar. Dânsa a și confirmat lucru acesta în ședința când a fost audiată. Cu referire la faptul dacă el ca apărător i-a explicat șansele și reușita acțiunii și dacă se merită să înainteze altfel de cereri, inculpatul a declarat că asta a fost voința dnei Botnar și el să influențeze asupra ei nu a avut posibilitate. Referitor la cine a întocmit și cine a motivat cererea de chemare în judecată, pe toată durata a cauzei, inculpatul a comunicat că întocmirea a fost făcută de către dânsul pe baza declarațiilor domnei Botnar. Pe marginea dacă tot dna Botnar a motivat cererea de drept, inculpatul a declarat că motivarea de drept a fost legală, conform hotărârii din judecată care i-a fost prezentată de către dna Botnar, și care a stat la bază a tuturor relațiilor. Pe faptul când a fost încheiat primul contract de acordare a asistenței juridice, și ce sumă era, inculpatul a declarat că toate sumele erau indicate în contract, și în factura semnată de dna Botnar. La întrebarea procurorului cum i-a explicat dnei Botnari care este onorariul lui ca avocat și care a fost onorariul stabilit de dânsul, inculpatul a comunicat că, i-a explicat, iar remunerația a fost stabilită conform informației din contract. La întrebarea procurorului referitoare la acțiunile îndeplinite și care a fost necesitatea încheierii celui de al doilea contract în condițiile în care primul contract a fost încheiat pe 05 iulie 2013, și în temeiul acestuia a încasat suma 64 mii lei, iar al doilea contract la 18.07.2013 la cu suma de 64 mii lei, inculpatul a declarat că aceasta fost în Orhei, a studiat documentația din cadastru, a fost de patru ori în Orhei numai pentru a se întâlni cu administratorul firmei și nu a putut, și acesta a confirmat poziția dnei Botnar că a fost amenințată și dusă în eroare de către dânsul, a fost la executorul judiciar, a fost în instanța de judecată, a fost la Procuratură și că a fost un volum larg de lucru. La întrebarea procurorului dacă a comunicat dnei Maria Botnari că banii îi lua pentru a fi păstrați în vederea executării eventualei hotărâri de schimbare a executării, inculpatul a negat acest fapt. La întrebarea procurorului dacă s-a deplasat vreodată la dna Maria acasă, dacă da când și cu ce scop, inculpatul a declarat că a fost, după ce ea a fost la dânsul în oficiu, dânsa prin telefon i-a confirmat că vor lucra, și dânsa singură i-a propus să treacă la ea pe acasă. La întrebarea procurorului dacă a perceput careva sume bănești atunci, inculpatul a declarat că nu a luat careva sume bănești la acel moment. La întrebarea procurorului când i-a fost suspendată licența și în ce perioadă, inculpatul a declarat că nu ține minte. A indicat că la una din ședințe, mergea ședința de judecată în Orhei, și dna Botnar era lângă dânsul în sală de ședință, iar partea reclamantă Algadan-Com, a comunicat instanței că el nu este în drept să o apere din motiv că i-a fost retrasă licența și că asta a fost cu tare mult timp, după ce s-a întâlnit cu fostul Director de la “Algadan-

Com” , care a luat banii, a dus-o în eroare, și încă a amenințat-o că dacă se va adresa în instanță și la Procuratura îi va părea rău. A reiterat că asemenea amenințări a avut și el. La întrebarea procurorului referitoare la motivele din care a fost necesar să intervină avocatul Ciomac, inculpatul a declarat că i-a fost retrasă licența, a doua oară ilegal. El i-a spus dnei Botnar, dacă ea nu găsește alt avocat și dacă nu a pierdut încrederea în dînsu, îi va găsi el un alt avocat, și l-a găsit pe dnul Ciomac. A indicat că același lucru a fost făcut și cu dl avocat care o apără și o reprezintă până în prezent pe partea vătămată. La fel, a comunicat că el, a prezentat toate probele, transmise de către Botnar și de către dînsul. La întrebarea procurorului dacă a reprezentat interesele dnei Botnar pe dosarul ajuns la procuratură – “Algadan-Com” , inculpatul a declarat că, el nu a participat la procuratură, acolo a fost două dosare din câte ține minte. La fel, a declarat că dnei Botnaru i-a prezentat toate actele necesare acumulate de către dânsa și de dînsul, a participat în ședința de judecată la judecătorul de instrucție, unde dânsa a câștigat cauza, și la procuratură a fost obligată să încerce să ducă organul de urmărire penală. La întrebarea procurorului cui i-a aparținut ideea ca să fie scrisă plângerea pe Aldacom, inculpatul a declarat că Dna Botnaru. La întrebarea procurorului ce sumă a încasat pentru asta, inculpatul a declarat că, dacă nu se greșește au fost în contractele respective. La întrebarea procurorului dacă suma indicată în ultimul contract, încheiat la 15.04.2016, de 5000 euro, a fost o sumă convenită de dînsul și partea vătămată ca onorariu al lui, inculpatul a declarat că, toate relațiile între dînsul și partea vătămată a fost convenite și coordonate, și confirmate de contract, și volumul de lucru care l-a făcut. La întrebarea procurorului potrivit căror acte/recomandări a Uniunii Avocaților se conduce la stabilirea unui onorariu, inculpatul a declarat că așa act a fost și este până în prezent Uniunea Avocaților și se numește recomandări Uniunii Avocaților pentru relațiile contractuale dintre client și avocat, când a intrat partea vătămată la dînsu, și de fiecare dată când intra și ieșea, lăsa ușa de intrare în birou, pe partea dreaptă, era un panou mare cu toate recomandările ce ține de relațiile dintre client avocat și onorariu ce ar putea să fie coordonat și acordat dintre client și avocat. La întrebarea procurorului dacă la biroul de serviciu a inculpatului a fost partea vătămată cu nepoata sa, Gorneț Elena, inculpatul a afirmat că da. La întrebarea procurorului care a fost scopul acestei vizite, inculpatul a afirmat că îi este obișnuit că i se dau aceste întrebări. A indicat că pentru ce au venit ele, el nu cunoaște, dar relațiile sale între partea vătămată și alți clienți au fost deschise, fără careva paranteze și din acest considerent a admis să vină cu o persoană de încredere, care după cum a înțeles este o legătură de rudenie. La întrebarea procurorului dacă a solicitat Gorneț Elena să fie încheiat un contract de asistență juridică, având în vedere încasarea anterioară a unei sume de bani, inculpatul a declarat că, dna Elena nu a solicitat de la dînsu nimic, pentru că toate contractele au fost încheiate și semnate reciproc fără careva influență din partea altor persoane. La întrebarea procurorului dacă în perioada cât erau ședințe de judecată, a contactat-o pe partea vătămată cu referire la restituirea banilor dați, inculpatul a declarat că el s-a exprimat și în sala de judecată anterioară, s-a exprimat și la începutul prezentei ședințe, și o să confirme mereu că el ca avocat nu a putut duce lucrul până la capăt, din cauza retragerii ilegale a licenței, iar Botnari a știut, el nu s-a ascuns de partea vătămată. La fel, a comunicat că faptul că el stă în fața instanței și în fața părții vătămate ca un criminal și impus de partea vătămată, nu este altceva decât o farsă politică, niște relații a organului de urmărire penală ilegală împotriva sa și a familiei sale, deoarece fosta sa soție Maria Moraru, demisionată onorabil de Curtea Europeană a Drepturilor Omului din funcția de judecător, nu a dorit să îndeplinească poruncile, dorințele cuiva, a guvernării de atunci, a dreptului telefonic, folosit foarte puternic, împotriva ei și a familiei sale, deoarece nu a vrut să adopte careva hotărâre împotriva statului, hotărâre ilegală pe cazuri examinate. La fel, a

comunicat că, drept confirmare a celor menționate este faptul că Maria Moraru, a fost eliberată din funcție onorabil fără să aibă o mustrare, fără să aibă o încălcare și fără măcar un dosar examinat la Curtea Europeană pentru Drepturilor Omului, împotriva statului Republicii Moldova. La fel, a menționat că Judecătoria Maria Moraru nu i s-a înscris nici o diplomă de onoare pentru lucru efectuat calitativ și legal în timp de mai mult 40 ani. A mai menționat că el a vorbit cu partea vătămată, că el nu este vinovat în relații cu dumneaei, îi va restitui banii cu care nu a putut să ducă lucru până la capăt în măsura posibilității sale, conform volumului de lucru efectuat pe caz. La întrebarea procurorului dacă pentru ședința de la Orhei unde a venit Ciurac Ion i-a achitat acestuia ceva bani pentru faptul că a reprezentat-o pe dna Maria, inculpatul a comunicat că relațiile cu avocatul Ciurac, au fost coordonate cu dna Maria Botnar, iar el i-a achitat ultimului cheltuieli de drum până la Orhei, iar de câte ori a participat la ședințe nu cunoaște, pentru că nu a fost informat de către Botnar. La întrebarea părții vătămate, când i-a spus că ia bani pentru contractul de asistență juridică, și nu pentru plata apartamentului, inculpatul a comunicat că așa discuții nu au avut, și nici nu poate să dea așa răspuns. Cu atât mai mult, că contractele au fost semnate de partea vătămată și citite nu numai de dânsa dar și de nepoata ultimei, dacă nu se greșește nepoata fiind contabilă și știe ce înseamnă finanțe și cum se lucrează. La întrebarea părții vătămate pentru ce i-a luat 500 euro mai înainte și 1000 lei când a venit la dânsa, inculpatul a comunicat că, de la partea vătămată orice sumă care a luat-o a indicat-o în contract și factură. La întrebarea părții vătămate, de ce sunt așa multe modificări atât în contract cât și factură, inculpatul a comunicat că, la materialele cauzei sunt documentele fiscale, contractele unde nu este nici o modificare și nu poate să afirme ceea ce dnei visează. La întrebarea părții vătămate, ce căuta la dl Garștea și de ce nu s-a prezentat în instanța de judecată, inculpatul a comunicat că, cu administratorul a avut cu greu două întâlniri neplăcute din cauza părții vătămate, și a fost coordonată cu ultima la începutul relațiilor contractuale cu ea. Tot volumul de lucru care l-a efectuat a fost coordonat cu clienta Botnar, chiar și atunci când aceasta a ascuns de dânsul, că a primit bani de la executorul judiciar încasați de la Algan-com, i-a raportat și când a fost la executorul judecătoresc. La fel, a menționat că partea vătămată îl minciunea primind bani de la executorul judecătoresc. A mai indicat că, documentele care confirmă primirea de către partea vătămată a banilor de la executorul judecătoresc sunt anexate la materialele cauzei. La întrebarea apărătorului dacă pe perioada activității, a eliberat acele bonuri fiscale, și a achitat impozitele privind sumele recepționate conform bonurilor, inculpatul a comunicat că, dânsul pe toată activitatea sa a achitat impozite la stat, nu are nici o datorie fiscală și sumele indicate în contract cu partea vătămată sunt achitate și reflectați în darea de samă. La întrebarea avocatului său dacă în perioada anilor 2016 a avut vreo sancțiune pentru neachitarea impozitelor, inculpatul a comunicat că nu.

În ședință de judecată, acuzatorul de stat a apreciat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost pe deplin dovedită. În acest sens procurorul a menționat că deși inculpatul Moraru Ion vinovăția în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, culpabilitatea acestuia în comiterea faptei prejudiciabile care îi este incriminată este pe deplin dovedită prin probele considerate a fi admisibile, pertinente și concludente, care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești. În acest sens, acuzatorul de stat a făcut referire la: declarațiile martorului Ciurac Ion, care confirmă că inculpatul nu deținea licența de avocat în perioada participării în ședințele de judecată la judecătoria Orhei, nu a restituit mijloacele bănești părții vătămate Botnar Maria, și încerca prin diferite modalități, fără a achita onorarii de a angaja avocați care să participe la ședințele de judecată. Totodată, prin declarațiile date se combate versiunea învinuitului Moraru Ion, precum că banii primiți de la

Botnar Maria erau destinați pentru asistență juridică, or, pentru participarea avocatului Ion Ciumac în ședința de judecată Moraru Ion a achitat suma de 300 lei, o sumă rezonabilă pentru participarea unui avocat în ședința de judecată, și nu o sumă exagerată de mii de euro pe care o motivează învinutul că a primit de la Botnar Maria.

La fel, acuzatorul de stat a menționat că, vinovăția inculpatului Moraru Ion Sofroni se demonstrează integral și prin mijloacele materiale de probă administrate la faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în instanța de judecată. Procurorul a făcut trimitere la procesul-verbal de examinare din 27 februarie 2019, prin care a fost supusă examinării informația transcrisă pe purtătorul de informații DVD-R de model „Esperanza”, cu inscripția „informație telefon Botnar M”, iar ca rezultat a fost depistată o înregistrare audio- video cu denumirea „video0008.3gp”, creată la 30.08.2017 ora 11:47:46. Acuzatorul de stat a menționat că, din conținutul acestei discuții se constată că Ion Moraru refuza să restituie mijloacele bănești cet. Botnar Maria, fapt care vine să combată versiunea inculpatului care a comunicat în cadrul audierii sale în ședința de judecată că el a abordat-o pe partea vătămată în timpul examinării cauzei de învinuire în privința sa cu scopul de a-i restitui banii.

Acuzatorul a făcut referire la procesul-verbal de ridicare din 26 februarie 2019, prin care de la cet. Botnar Maria au fost ridicate înscrisuri. Procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2019, prin care au fost supuse cercetării (examinării) înscrisurile ridicate de la cet. Botnar Maria. Acuzatorul a reiterat că, prin proba dată se demonstrează că contractele au fost încheiate fictiv, fiindu-le indicate numărul de ordine nr.1 ceea ce nu corespunde realității, precum și prin bonurile de plată se demonstrează că Moraru Ion a primit suma de 13 000 Euro de la Botnar Maria.

A mai invocat acuzatorul procesul-verbal de ridicare din 13 martie 2019, prin care de la BC „ProCreditBank” SA au fost ridicate rulajele bancare deținute de Botnar Maria pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016, procesul-verbal de ridicare din 22 aprilie 2019, de la BC „Energbank” SA, procesul-verbal de examinare din 26 aprilie 2019, prin care au fost supuse cercetării informația ridicată, cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnar Maria deținute la BC „ProCredit bank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016 și informația cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnar Maria deținute la BC „Energbank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016. A indicat acuzatorul că proba dată confirmă declarațiile părții vătămate că ultima deținea asemenea mijloace bănești pe care le-a transmis inculpatului Ion Moraru. A mai indicat că această probă confirmă informațiile referitoare la datele și sumele extrase de la băncile enunțate, care corespund cu datele și sumele indicate în bonurile de plată eliberate de către Ion Moraru.

A făcut referire acuzatorul la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 martie 2019, prin care au fost supuse cercetării materialele cauzei civile nr. 02-2a-21190-16102018, din cadrul Curții de Apel Chișinău, Botnar Maria către SC „Algadan-Com”. A indicat acuzatorul că prin proba dată s-a constatat că avocatul Ion Moraru nu a contribuit nici într-un fel la realizarea angajamentelor asumate față de Botnar Maria, ci doar depunea cereri de amânare a ședințelor de judecată, din care considerent cererea a fost scoasă de pe rol. De asemenea, se constată că Moraru Ion a întocmit 3 acte care le-a prezentat instanței de judecată, ceea ce combate versiunea acestuia precum că suma de 13 500 Euro primită de la Botnar Maria era destinată pentru asistență juridică, or suma dată este una exagerată.

Acuzatorul a mai făcut trimitere la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 mai 2019, prin care au fost supuse cercetării materialele cauzei penale nr. 2016270454, aflate pe rolul Judecătoriei Orhei sediul Central. Acuzatorul de stat, a menționat că prin proba dată, se

demonstrează intenția directă a învinutului Ion Moraru de însușire a mijloacelor bănești, or acesta avînd cunoștințe juridice, cunoscînd despre existența unei hotărîri de încasare a mijloacelor bănești în favoarea cet. Botnar Maria, a dus-o pe aceasta în eroare despre faptul existenței componentei de infracțiune în acțiunile factorilor de decizie ai companiei „Algadan Com”. Mai mult, din materialele cauzei penale nu s-a constatat ca Moraru Ion să-și fi îndeplinit atribuțiile prevăzute de codul de procedură penală în calitatea sa de reprezentant al părții vătămate, ori acesta avea deja suspendată licența de avocat. Apreciază acuzatorul de stat că eliberarea bonului de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.2016 potrivit căruia, inculpatul Moraru Ion a încasat suma de 5000 euro pentru asistența juridică în cauza penală de învinuire a SC Algadan-Com, nu reprezintă altceva decât crearea aparenței unor premise legale de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane.

Procurorul, a făcut referire la procesul-verbal de ridicare din 26 iunie 2019, prin care din cadrul cauzei penale 2018978074, au fost ridicate acte referitor la retragerea licenței avocatului Ion Moraru de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și acte ale instanțelor judecătorești referitor la același obiect, precum și la procesul-verbal de examinare din 26 iunie 2019, prin care au fost supuse examinării acte referitor la retragerea licenței avocatului Ion Moraru de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova. A indicat procurorul că prin proba dată se demonstrează că la data de 15 aprilie 2016, cînd Moraru Ion a primit suma de 5000 Euro de la Botnar Maria nu avea licență de avocat, fapt confirmat prin hotărîrea instanței de judecată din 26 februarie 2016.

În acest context, acuzatorul de stat a invocat că, examinarea acțiunilor întreprinse de avocatul Ion Moraru în vederea reprezentării intereselor reclamantei Botnar Maria, relevă că inculpatul nu a contribuit nici într-un fel la realizarea angajamentelor asumate față de Botnar Maria, fiind stabilite mai multe cereri de amânare a ședințelor de judecată, fapt care a condiționat scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată. Totodată examinînd volumul de lucru realizat de inculpatul Moraru Ion la reprezentarea intereselor părții vătămate s-a constatat că Moraru Ion a întocmit 3 acte procedurale, fapt care nu justifică perceperea sumei de 13 500 Euro de la partea vătămată.

Acuzatorul a făcut referire și la actele ridicate de la Judecătoria Orhei în cadrul cercetării la fața locului a cauzei penale nr. 2016270454. În viziunea acuzării, acestea demonstrează intenția directă a învinutului Ion Moraru de însușire a mijloacelor bănești, or acesta avînd cunoștințe juridice, cunoscînd despre existența unei hotărîri de încasare a mijloacelor bănești în favoarea cet. Botnar Maria, a dus-o pe aceasta în eroare despre faptul existenței componentei de infracțiune în acțiunile factorilor de decizie ai companiei „Algadan Com”. Mai mult, din materialele cauzei penale nu s-a constatat ca Moraru Ion să-și fi îndeplinit atribuțiile prevăzute de codul de procedură penală în calitatea sa de reprezentant al părții vătămate.

La fel, acuzatorul de stat a evidențiat actele ridicate în cadrul cercetării la fața locului a cauzei penale nr. 2018978074. A apreciat că acestea demonstrează că la data de 15 aprilie 2016, cînd Moraru Ion a primit suma de 5000 Euro de la partea vătămată, nu avea licență de avocat, fapt confirmat prin hotărîrea instanței de judecată din 26 februarie 2016. Deci prin actele date se demonstrează intenția directă de însușire a mijloacelor bănești de către Ion Moraru și nicidecum pentru a contribui la realizarea angajamentelor asumate față de Botnar Maria, or acesta nu avea dreptul în baza legi de a activa în calitate de avocat.

A apreciat procurorul că, probele administrate la urmărirea penală și cercetate nemijlocit în instanța de judecată, indică în mod cert asupra existenței în acțiunile lui Moraru Ion a temeiului real și juridic de tragere la răspundere penală.

La fel, acuzatorul a indicat că componența de infracțiune incriminată inculpatului Moraru Ion se caracterizează prin obiectul juridic care are un caracter complex. Prin urmare, acuzatorul a reiterat că, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Obiectul material al infracțiunii specificate la art.190 CP RM îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în speță obiectul material îl constituie mijloacele financiare în sumă de 239 000 lei. Latura obiectivă a infracțiunii în cauză are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv în proporții deosebit de mari. 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Latura subiectivă a infracțiunii incriminate se manifestă prin intenție directă, și comportă un scop special, și anume scopul de cupiditate.

Subsidiar, acuzarea a indicat că, probele cercetate în instanța de judecată sunt suficiente pentru a constată că inculpatul Moraru Ion a acționat cu intenție directă. Subiectul infracțiunii de escrocherie, este persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta între 14 și 16 ani.

Totodată, procurorul a menționat că în speță, Moraru Ion întrunește condițiile respective. În acest sens, a indicat că probele administrate demonstrează în mod direct că Moraru Ion prin acțiunile sale intenționate a realizat ingerința asupra relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Astfel, semnul laturii obiective, adică fapta prejudiciabilă și anume acțiunea principală săvârșită de Moraru Ion s-a manifestat prin dobândirea ilicită a bunurilor părții vătămate Botnaru Maria și anume a sumei de 1000 lei, 500 euro, 4000 euro echivalentul a 64000 lei, 4000 euro echivalentul a 64.000 lei și 5000 euro echivalentul a 110000 lei, în total echivalentul a 239000 lei.

Așadar, acuzarea a menționat că în cadrul cercetării judecătorești probele cercetate au stabilit cu certitudine săvârșirea acțiunii principale a faptei prejudiciabile, ori faptul transmiterii sumei de 4000 euro, 4000 euro, și respectiv 5000 euro lui Moraru Ion, se confirmă prin bonul de plată seria DA nr.343233 din 18.07.2013, bonul de plată seria DA nr.343231 din 05.07.2013 și prin bonul de plată seria YL nr.170710 din 15.04.2016, de altfel primirea mijloacelor financiare indicate supra nici nu a fost negată de inculpat, acesta a comunicat că a primit suma de bani conform bonurilor de plată eliberate în baza contactelor de asistență juridică încheiate cu Botnaru Maria, ca fiind onorariul pentru serviciile juridice acordate cet. Maria Botnaru.

Totodată, procurorul a indicat că procesului-verbal de examinare din 26 aprilie 2019, prin care au fost supuse cercetării informația ridicată, cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnaru Maria deținute la BC „ProCredit bank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016 și informația cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnaru Maria deținute la BC „Energbank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016, confirmă declarațiile părții vătămate că ultima deținea asemenea mijloace bănești pe care le-a transmis inculpatului Ion

Moraru, precum și că data și suma extrase de la băncile enunțate, corespund cu data și suma indicate în bonurile de plată eliberate de către avocatul Ion Moraru.

Acuzatorul a indicat că Ion Moraru deși a negat în cadrul audierilor sale că ar fi primit sumele de 1000 lei și 500 euro de la Botnari Maria, a recunoscut că s-a deplasat la domiciliul acesteia, la solicitarea ei. A indicat că partea vătămată, a susținut în cardul audierii sale că i-a transmis suma de 1000 lei lui Moraru Ion când acesta s-a prezentat la domiciliul ei, iar ulterior i-a mai transmis suma de 500 euro, pentru care, Moraru Ion nu a încheiat la acel moment un contract de asistență juridică cu eliberarea unui bon fiscal în acest sens, contractul respectiv fiind încheiat ulterior, fapt confirmat de altfel și de martorul Gorneț Elena, care a comunicat că mătușa sa Botnari Maria, a rugat-o să o însoțească la avocatul Moraru Ion, acolo a încheiat un contract de asistență juridică pentru banii luați anterior, anume suma de 500 euro.

Acuzarea a reiterat că, acțiunea adiacentă în speță, s-a manifestat prin inducerea în eroare a cet. Botnari Maria prezentând o faptă adevărată ca una mincinoasă precum că va schimba modul de executare a Hotărârii Judecătorei raionului Orhei nr. 2-1443/2010 din 27 iulie 2010 și anume: în loc de încasare din contul debitorului SC "Algadan-Com" SRL în beneficiul lui Botnari Maria a sumei de 294 300 lei în transmiterea în beneficiul creditorului Botnari Maria a apartamentului nr. 12 amplasat pe str. M Sadoveanu 20 în orașul Orhei, cu achitarea sumei suplimentare de 26 500 Euro din costul apartamentului.

Astfel, procurorul a indicat că, inculpatul Moraru Ion cunoscând de la bun început că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor asumate, profitând de faptul că Botnari Maria nu cunoaște efectele juridice a actului juridic, inducând-o în eroare referitor la natura juridică a actului juridic anulabil a primit de la Botnari Maria suma de 1000 lei și 500 Euro (care conform cursului oficial al BNM pentru acea perioadă constituia echivalentul a 8025 lei), fără a elibera chitanță (bon de plată) și/sau factură fiscală, sub pretextul reprezentării intereselor în instanța de judecată. În continuare, la 05 iulie 2013, la 18 iulie 2013 și la 15.04.2016, Moraru Ion, inducând-o în eroare pe Botnari Maria, i-a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă, și sub pretextul că va păstra mijloacele bănești în calitate de garanție din partea cet. Botnari Maria a sumei restante de 26 500 euro din costul apartamentului ce urma să fie achitat de către reclamantă, a convins-o pe Botnari Maria să-i transmită la 05 iulie 2013 suma de 4000 Euro, la 18 iulie 2013 suma de 4000 Euro, iar la 15.04.2016 suma de 5000 Euro. Prin urmare, Moraru Ion în vederea atribuirii unui aspect legal al primirii mijloacelor bănești de la Botnari Maria și tănuirea scopului real pentru care au fost primite mijloacele bănești, folosindu-se de faptul că Botnari Maria nu cunoștea efectele juridice a actului juridic anulabil, inducând-o în eroare referitor la natura actului juridic, a întocmit contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013, unde a fixat că suma de 5000 Euro constituie onorariul avocatului, precum și a eliberat bonul de plată seria DA nr. 343231 din 05.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro echivalentul a 64 000 lei, pentru încasarea mijloacelor financiare la 18.07.2013 a eliberând bonul de plată seria DA nr. 343233 din 18.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro echivalentul a 64 000 lei, iar la 15.04.2016, Moraru Ion, având intenție unică, sub același pretext și anume că va păstra mijloacele bănești în calitate de garanție din partea cet. Botnari Maria a sumei restante de 26 500 euro din costul apartamentului ce urma să fie achitat de către reclamantă, a convins-o pe Botnari Maria să-i transmită suplimentar suma de 5000 Euro, echivalentul a 110 000 lei, în acest sens eliberând bonul de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.16 privind încasarea sumei de 4000 Euro echivalentul a 64 000 lei.

A indicat acuzatorul că probele cercetate în instanța de judecată demonstrează incontestabil săvârșirea acțiunii adiacente. Ori, partea vătămată a susținut, atît la faza de

urmărire penală cât și la faza cercetării judecătorești că avocatul Moraru Ion, avea un comportament agresiv, striga și vorbea cuvinte care ea nu le înțelege, ba mai mult acesta a venit la domiciliul părții vătămate din propria inițiativă, intrând în posesia copiei buletinul de identitate, cunoscând astfel adresa acesteia.

Procurorul mai menționează că, influența psihică exercitată de avocatul Moraru Ion asupra părții vătămate se confirmă și prin declarațiile martorului Gorneț Elena, care a comunicat că când a venit prima dată la domnul Ion Moraru, la biroul acestuia, el a început a striga că nu îi trebuie martori și nu are nevoie de nimeni. Mătușa Maria a zis că are nevoie, că el strigă și nu înțelege ce spune. Totodată, partea vătămată a susținut că Moraru Ion la ședințele de judecată nu se prezenta. El bătea cu pumnul în masă și spunea că de azi s-a îmbolnăvit.

Astfel, acuzarea consideră că este cert faptul că inculpatul Moraru Ion, cunoscând că Botnaru Maria, deține mijloace financiare, profitând de faptul că acesta este în etate și nu înțelegea caracterul și efectele actelor semnate, neavând capacitatea să înțeleagă caracterul acțiunilor întreprinse în litgiu, având un comportament agresiv și autoritar în relațiile cu clienta sa, fapt care i-a permis acestuia să o deposeze de bani în sumă totală de 13500 euro, acordând un caracter aparent legal acțiunilor sale prin încheierea contractelor de asistență juridică și eliberarea bonurilor fiscale.

În acest sens, procurorul solicitat ca, inculpatul Moraru Ion Sofroni să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul Penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de exercitat activitatea de avocat pe un termen de 5 ani. –

A mai solicitat procurorul ca acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Botnaru Maria prin care solicită încasarea din contul inculpatului Moraru Ion a sumei de 13500 euro, ca prejudiciu cauzat prin săvârșirea infracțiunii, 50000 lei ca prejudiciu moral și 5000 lei pentru asistența juridică, acuzarea o apreciază ca întemeiată, urmând a fi admisă în totalitate.

În ședință de judecată, apărătorul inculpatului, avocatul Popa Marin, a menționat că, acuzatorul de stat și-a întemeiat acuzarea în lipsa probelor concludente și verosimile, ba mai mult ca atât toate acele probe enumerate demonstrează nevinovăția inculpatului. La fel, apărătorul a făcut trimitere la art. 20 și 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 alin. (2), 8 alin.(3), 19, 20, 24, 26 Cod de procedură penală, prevederile pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006.

În contextul dat, apărătorul a reliefat că, instanța de judecată urmează să constate că din partea organului de urmărire penală în persoana procurorului, a avut loc încălcare gravă a drepturilor și intereselor inculpatului garantate art. 6 și 13 CEDO.

Totodată, apărarea a menționat că, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, dreptul garantat de art. 6 din Convenție pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale.

A mai menționat apărătorul că, declarațiile părții vătămate Botnar Maria, nu confirmă vinovăția inculpatului, ci din potrivă îl dezvinovățesc or, se confirmă că dintre partea vătămată Botnaru Maria și Moraru Ion ar persista niște relații contractuale în vederea acordării asistenței juridice atât în cadrul procesului civil cât și în cadrul procesului penal intentat împotriva administratorului SRL Algadan-Com, Gașper Oleg.

Totodată, în partea declarațiilor martorului Ciumac Ion, apărarea a menționat că, acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului, ci dinpotrivă îl dezvinovățește prin cea că martorul a redat

circumstanțele de fapt avute loc și anume, relațiile contractuale dintre Moraru Ion și beneficiara asistenței juridice Botnar Maria, atitudinea conștiincioasă a avocatului Moraru Ion față de atribuțiile de serviciu legate de reprezentarea în instanțele naționale, cât și atitudinea acestuia după ce ea fost suspendată licența de activitate, prin orice metodă a continuat săi găsească lui Botnar Maria un alt avocat fără a suporta cheltuieli suplimentare.

Aceiași poziția apărarea a avut și asupra declarațiile martorului Gorneț Elena, menționând că, declarațiile martorului la fel demonstrează nevinovăția inculpatului Moraru Ion. Și anume că banii primiți de la Botnar Maria au fost achitați pentru serviciile juridice, asistarea și reprezentarea acesteia în fața instanțelor de judecată.

În acest context, avocatul a opinat că organul de urmărire penală nu a examinat circumstanțele obiectiv, iar dubiile în temeiul art. 8 al Cod de procedură penală urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concluzie, apărătorul a solicitat, emiterea unei sentințe prin care, Moraru Ion, să fie achitat, pe capătul de acuzare prevăzute de art. 190 alin.(5) CP al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate și între părți persistă relații civile ce pot fi soluționate doar în cadrul unui proces civil. În partea acțiunii civile, apărătorul a pledat pentru respingerea în totul acesteia ca nefondată.

În ședință de judecată apărătorul părții vătămate a indicat că lasă la discreția instanței măsura de pedeapsă care trebuie să fie stabilită inculpatului. A solicitat admiterea acțiunii civile integral. A indicat că în perioada în care a durat procesul părții vătămate i s-a înrăutățit sănătatea, aceasta se află internată la spital.

Deși inculpatul nu a recunoscut acuzațiile care i-au fost aduse, existența faptelor specificate în rechizitoriu precum și comiterea acestora cu vinovăție de către Moraru Ion este demonstrată prin următoarele probe care au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu în ședință de judecată:

1. Declarațiile date de partea vătămată Botnar Maria, care în ședința de judecată din 10.03.2020 (f.d. 189 192 vol. III) fiind avertizată de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase și pentru refuzul de a face declarații a comunicat că în sala de ședințe îl recunoaște pe Moraru Ion. A mai comunicat că îl cunoaște din anul 2013, data nu o poate spune cu precizie. A indicat că mergând pe str. Tighina a văzut un birou de avocați și a intrat la dânsul să se consulte în legătură cu faptul că avea Hotărîrea de la Judecătoria Orhei, privind întoarcerea de către Algadan-Com a sumei de 18 mii de euro. La fel, partea vătămată a comunicat că trecuse trei ani de la judecată, și nu i s-au restituit banii. Astfel, a intrat să întrebe dacă se poate de făcut ceva. La care Moraru Ion i-a cerut buletinul și probabil și fișa, a făcut o copie xerox a acestora și i-a spus că o va invita, dar să vină cu toate documentele sale. A indicat că peste vreo săptămână sau două, s-a trezit cu dânsul la ea acasă. A menționat că atunci era vara pe la ora 11 seara. Acesta i-a cerut 1000 de lei, la care ea i-a zis că nu are la dânsa, doar dacă să împrumute de la cineva, la care el i-a zis să facă ce vrea doar ca să îi dea acei 1000 de lei. A mai comunicat că, nu i-a spus pentru ce are nevoie, a zis doar că are nevoie neapărat, ea nici nu l-a mai întrebat. Inculpatul Moraru Ion i-a zis să îi transmită banii și o va chema pe telefon să încheie contract. A indicat că el era cu o doamnă blondă și amândoi au intrat în casă. Partea vătămată a indicat că a găsit 1000 lei, pe care i-a transmis. A mai trecut ceva timp, și inculpatul a chemat-o urgent la Orhei, i-a cerut să îi transmită repede 500 de lei. Partea vătămată i-a spus că nu are lei la dânsa, însă el știa că ea abia venise din Italia. Ea i-a comunicat că are 500 de euro și să meargă să î-i schimbe, atunci inculpatul i-a zis să îi transmită acei 500 de euro ca să încheie contractul. A indicat că acei 500 de euro i-a dat inculpatului. Peste o perioadă de timp au încheiat contractul,

aproximativ prin luna iunie al anului 2013. A indicat că acel contract era pentru acordarea asistenței juridice. Partea vătămată a indicat că inculpatul Moraru Ion i-a spus că va obține pentru ea apartamentul acesteia. A indicat că suma contractului era 5000 de lei, iar ea i-a transmis suma de 500 de euro. A mai comunicat că i-a transmis suma dată de bani pentru ambele contracte, ea nu cunoaște cum inculpatul a socotit suma dată. Totodată, partea vătămată menționează că, la ședințele de judecată inculpatul nu se prezenta, el bătea cu pumnul în masă și spunea că de azi s-a îmbolnăvit. A relatat că la un moment dat era în cabinetul lui Moraru Ion, deoarece dînsul a chemat-o în acea zi să îi spună că va scrie cerere la Orhei pentru ca să nu se prezinte și că a vorbit cu un medic prin telefon să îi dea un buletin. Ea, știind că nu va fi ședință, s-a dus acasă.

A mai relatat partea vătămată că ulterior, inculpatul a cerut 4000 de euro. Ea l-a întrebat pentru ce, la care inculpatul i-a comunicat că au fost cauze în care s-a câștigat procesul și clientul nu avea bani să achite pentru apartament și a pierdut. Inculpatul îi spunea că va fi nevoită să transmită peste 26 de mii de euro. A relatat că suma respectivă de 4000 de euro el i-a comunicat că era pentru achitarea unei părți din apartament. A mai indicat partea vătămată că pentru această sumă i-a dat o chitanță. Fiind chestionată referitor la momentul în care s-au transmis banii și dacă sumele transmise, corespund declarațiilor date de dînsa, partea vătămată a comunicat că da, corespund. La fel a indicat că a mai fost o solicitare de a-i da bani, la fel de 4000 de euro. A indicat că la fel inculpatul i-a eliberat o chitanță, banii menționați la fel i-a transmis în euro și în chitanță era menționat suma de 4000 de euro și de 64 de mii lei. Ulterior, i-a mai transmis 5000 de euro, convertindu-i în 110.000 de lei. Partea vătămată indică că banii i-a transmis în euro. A mai indicat că, inculpatul singur îi prefăcea în lei atunci cînd perfecta chitanța, dar nu după cursul valutar, dar dup cum îi convenea lui. A mai indicat partea vătămată că ea tot se ducea la el, și îl întreba ce să facă, deoarece nu se prezenta în ședințele de judecată. Menționează că, inculpatul nu se prezentat deoarece i-au luat licența. A mai indicat partea vătămată că, de la Judecătoria Orhei inculpatului i-au spus că nu are licență. Ea l-a întrebat de ce i-a luat acei bani, la care el i-a răspuns că „*ce vrei să îți scot apartamentul dar eu cu ce să rămîn*”. După asta mai mult nu a mai cerut bani de la dînsa. A indicat partea vătămată că, ceia ce a promis să facă inculpatul, nimic nu a mai făcut, din contra, a scos pe domnul răspunzător care trebuia să îi ramburseze banii pentru apartament. La fel, partea vătămată a menționat că nu a citit actele ce i le dădea la semnat deoarece că nu avea ochelari. A mai menționat partea vătămată că inculpatul i-a zis că îi va deschide lui Gașper Oleg dosar penal. Totodată, inculpatul i-a comunicat să scrie cerere de a nu a se prezenta în instanța de judecată, la care ea a început a plînge. Inculpatul i-a zis că ea îl v-a încurca. Menționează că, la instanța de judecată era judecat Gașper Oleg unde trebuia să participe, dar la care nu a participat, deoarece inculpatul a pus-o să scrie cerere. Menționează că, inculpatul a participat și la cauza civilă și la cauza penală privind administratorul Algadan-Com. Menționează că a fost impusă să transmită acei 1000 de lei. Partea vătămată, menționează că, inculpatul se revolta și făcea isterică. Inculpatul striga la ea să îi transmită bani, dacă aceasta vrea ca inculpatul să o ajute. Fiind chestionată dacă inițial cauza civilă se examina pe faptul de a încasa de la Algadan-Com suma de 291 de mii de lei, precum și că ulterior, în cadrul examinărilor să-și modifice pretențiile în sensul întoarcerii apartamentului de către Algadan-Com și a cui inițiativă a fost, partea vătămată a comunicat că atunci cînd a vorbit cu inculpatul, i-a spus acestuia că Algadan Com nu are bani să întoarcă datoria și prin urmare să-i întoarcă apartamentul, că ea va plăti restul apartamentului. În acest context inculpatul i-a comunicat că va scoate apartamentul. La întrebarea avocatului inculpatului, dacă ideea de restituire a apartamentului i-a aparținut ei și dacă a fost de acord cu această soluție, partea vătămată a comunicat că a fost de acord. La întrebarea avocatului inculpatului dacă inculpatul i-a

spus că pentru procedura de întoarcere a apartamentului, este necesar să se adreseze cu o cerere în judecată ulterior la procuror, partea vătămată a comunicat că nu, nu fost spus așa ceva. La întrebarea avocatului inculpatului, când a intervenit inculpatul în dosarul penal să-i aparere interesele, era dosarul în judecată sau la poliție, partea vătămată a comunicat că nu cunoaște ce a făcut el și că nu a făcut nimic la acel dosar. La întrebarea avocatului inculpatului dacă inculpatul pe dosarul civil s-a deplasat în instanță, și dacă a înaintat cerere în judecată, partea vătămată a comunicat că s-a deplasat și a depus cerere de chemare în judecată. La întrebarea avocatului inculpatului, dacă suma de bani pe care a solicitat-o inculpatul, a fost solicitată în rate, partea vătămată a comunicat că inculpatul i-a zis să-i transmită suma de 26 500 euro pentru a achita apartamentul în întregime, dar a luat 13 000 de euro. La întrebarea avocatului inculpatului, cât costa apartamentul, partea vătămată a comunicat că costul apartamentului este 44500 euro. A mai comunicat că transmisesse în contul acestui apartament aproximativ 18.000 de euro. La observația avocatului apărării precum că 26.000 euro și cu 18.000 deja achitate, însumau doar 44.000 euro partea vătămată a comunicat că după calcule așa reiese, dar 26.500 trebuia să adauge. La întrebarea avocatului inculpatului, de ce nu a achitat suma de 26.000 euro, partea vătămată a comunicat că s-a început conflictul pe faptul că inculpatului i-a fost luată licența, și nu știa cui să-i mai transmită bani. La întrebarea avocatului inculpatului, de ce nu a achitat atunci suma în întregime, partea vătămată a comunicat că, că nu îi avea, lucra peste hotare și încet îi aduna. La întrebarea avocatului inculpatului, din ce considerent spune că inculpatul a primit acei bani drept ca garanție să îi păstreze la el pînă îi va aduce suma de 26.500 de euro, partea vătămată a comunicat că inculpatul i-a zis să meargă să facă acești bani și că restul îi va păstra la dînsul. La întrebarea avocatului inculpatului, dacă nu a- avut toată suma, dar a fost de acord la această tranzacție, din ce considerent nu a câștigat acea sumă totală, iar ulterior să aibă pretenții, partea vătămată a comunicat că, inculpatul i-a spus să-i aducă cîți bani are. A mai concretizat că avea la Energ Bank acești bani, a mers și i-a luat, iar ulterior i-a transmis lui. A dicat că, nu îi avea pe toți odată, îi zicea să se ducă să lucreze că nu ajung se încheie azi dosarul. La întrebarea instanței de judecată, dacă crede că în această istorie a fost cumva înșelată, partea vătămată a indicat că a fost forte înșelată și că ea i-a cerut banii înapoi ca să îi pună ea înapoi la bancă. La întrebarea instanței de judecată în ce a constatat minciuna față de dînsa, partea vătămată a comunicat că ea a vorbit cu inculpatul, să i-i spună pentru ce a luat banii, la care el a răspuns „*mata trebuie să dai 26.000*”. La fel, inculpatul i-a zis că a avut așa cazuri cînd s-a cîștigat cazul, iar persoana nu a avut bani pentru achitare. Totodată, partea vătămată indică că ea i-a zis să i-i restituie banii înapoi să îi pun în bacă, dar consideră că inculpatul i-a luat lui să îi crească. Consideră că, inculpatul a înșelat-o și și-a luat și procentele. În concluzie, a indicat că inculpatul nimic nu a făcut, dar banii i-a luat.

Instanța de judecată reține că informațiile respective concordă cu informațiile comunicate de partea vătămată la etapa urmăririi penale. Ori, aceasta a fost constantă în afirmațiile sale chiar de la prima sa adresare la OUP din data de 18.12.2017 (momentul depunerii plîngerii la procuratură f.d. 8 vol. I), precum și la 28.12.2017 (prima sa audiere în calitate de parte vătămată f.d. 19 vol. I), ulterior la 05.02.2019 (audierea suplimentară în calitate de parte vătămată f.d. 45 vol. I), la 07.05.2019 (audierea suplimentară în calitate de parte vătămată f.d. 121 vol. I) și pînă în momentul audierii sale în instanța de judecată.

Consecvența și tenacitatea de care partea vătămată a dat dovadă în procesul de povestire a faptelor trăite de ea, lipsa cărorva divergențe în relatarea repetată a acestor informații la 5 date diferite (a se vedea alineatul precedent), în tandem cu concordanța ce se atestă între declarațiile acesteia și celelalte probe din dosar, au determinat instanța de judecată să

aprecieze că informațiile respective sunt veridice și corespund adevărului. Din aceleași motive, instanța de judecată a apreciat că proba respectivă este una concludentă, utilă și pertinentă.

Astfel, instanța de judecată, în temeiul declarațiilor date de partea vătămată a reținut ca fiind constatate, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, aspectele factice ce succed. Botnari Maria, după investirea sumei de aproximativ 18 000 euro în contul unui apartament situat în or. Orhei, în urma neexecutării corespunzătoare de către antreprenorul SC Algadan Com a obligațiilor acestuia, a obținut o hotărâre judecătorească (27.07.2010) privind încasarea de la SC Algadan Com SRL a sumei investite (aproximativ 18 000 euro). În situația în care debitorul său nu dispunea de mijloace financiare, s-a adresat în anul 2013 la avocatul Moraru Ion pentru a obține de la acesta, consultație juridică referitor la problema sa.

Informațiile relevate de proba nr. 1 mai demonstrează că, la primul contact cu partea vătămată Moraru Ion doar a luat de la aceasta o copie a buletinului și a fișei de însoțire spunându-i că o va invita ulterior împreună cu actele sale. Peste o săptămână sau două de la acest eveniment, în vara anului 2013, Moraru Ion s-a prezentat la domiciliul părții vătămate și a solicitat de la aceasta suma de 1000 lei, spunându-i că ulterior va încheia contract cu aceasta. Ulterior Moraru Ion a chemat-o pe partea vătămată la Orhei și i-a mai cerut 500 lei, iar în momentul în care aceasta a spus că are doar o bancnotă de 500 euro, Moraru Ion a solicitat să-i transmită acei bani, spunându-i repetat că o va chema ulterior să încheie un contract.

Instanța de judecată reține că din informațiile relevate de proba nr. 1 reiese că inculpatul mi întâi a solicitat de la partea vătămată sumele de 1000 lei și 500 euro, fără a-i comunica în mod clar și detaliat eventualele servicii juridice pe care acesta era în stare și intenționa să i le presteze. La fel, se mai reține că inculpatul nici după prima întâlnire, nici după cea de a doua întâlnire cu partea vătămată nu a încheiat cu aceasta și nici nu i-a transmis părții vătămate o chitanță care să ateste primirea banilor enunțați. Mai mult din declarațiile acesteia, reiese că acesta nici măcar nu a comunicat și respectiv nici nu au convenit în careva mod acțiunile pe care ar fi urmat să le realizeze avocatul Moraru Ion. Instanța de judecată observă că această conduită este una nefirească regulilor ce reglementează desfășurarea profesiei de avocat, în special a art. 54 alin. (1) lit. a) din legea RM nr. 1260 din 19-07-2002 cu privire la avocatură, care stabilește că avocatul este obligat să acorde asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul.

Instanța de judecată mai reține că informațiile relevate de proba nr. 1, în partea respectivă concordă cu informațiile relevate de proba nr. 3. Ori, martorul Gorneț Elena a comunicat expres că Moraru Ion a purces la încheierea unui contract și la eliberarea unei chitanțe abia atunci când martorul respectiv, i-a comunicat acestuia că potrivit legislației, el urma să elibereze bon pentru banii primiți.

Se reține că aceeași probă, denotă că abia după perceperea de la partea vătămată a sumelor de 1000 lei și 500 euro, Ion Moraru a asigurat-o pe Botnar Maria că va obține pentru ea, apartamentul în care aceasta investise mijloace financiare. Se mai reține că partea vătămată fiind chestionată direct pe marginea chestiunii de a ști a cui a fost ideea de modificare a pretențiilor în sensul întoarcerii apartamentului de către Algadan-Com, a explicat că ea a fost de acord cu ideea de a i se întoarce apartamentul și că ea să plătească restul apartamentului, precum și că în acest context inculpatul i-a comunicat că va scoate apartamentul pentru ea.

Anume în aceste condiții în luna iulie a anului 2013 între Ion Moraru și Botnaru Maria a fost încheiat un contract scris de asistență juridică.

În egală măsură, instanța de judecată mai observă că prin esența sa, contractul de asistență juridică este unul de prestări servicii, iar obligația asumată de prestator este una de

diligență și nu de rezultat. În condițiile respective, informația comunicată de partea vătămată precum că Moraru Ion i-a promis că va obține pentru ea apartamentul în locul sumei bănești pentru care avea deja un document executoriu, la fel reprezintă o deviere de la esența unui contract obișnuit de asistență juridică.

Proba nr. 1 mai denotă că după aceasta, inculpatul nu se prezenta la ședințele de judecată sub diferite pretexte.

Se mai reține că din esența probei nr. 1 reiese că nu după mult timp de la realizarea acțiunilor specificate la alineatele anterioare (de primire de către inculpat a sumei de 1000 lei și 500 euro urmată de promisiunea obținerii apartamentului), avocatul Moraru Ion a solicitat de la partea vătămată suma de 4000 de euro, iar la întrebarea părții vătămate referitoare la destinația acestor bani i-a comunicat că sunt pentru achitarea apartamentului ei atunci când vor câștiga procesul. Se mai reține că aceeași probă denotă că avocatul a comunicat părții vătămate că îi pune această condiție din motiv că a avut cazuri când s-a câștigat procesul și clientul nu avea bani să achite pentru apartament. Tot din conținutul acestei probe reiese că inculpatul i-a comunicat părții vătămate că va trebui să-i transmită în total suma de 26 000 euro în scopul relatat la alineatul precedent.

Din esența aceleiași probe reiese că în scopul respectiv, partea vătămată a mai transmis avocatului Moraru Ion o tranșă de 4000 euro și încă o tranșă de 5000 euro, iar în total 13 000 euro. Fiind chestionată direct referitor la sumele respective, partea vătămată a comunicat că inculpatul i-a zis să-i transmită suma de 26 500 euro pentru a achita apartamentul în întregime, dar a luat de la ea în total 13 000 de euro, întrucât ea ulterior nu i-a mai dat bani. Partea vătămată a comunicat că inculpatul i-a spus să-i aducă câți bani are pentru a-i păstra la el pentru achitarea sumei restante a apartamentului și că a îndemnat-o să meargă la muncă să mai obțină bani în scopul respectiv.

Se reține că proba dată denotă că de fiecare dată, inculpatul îi dădea părții vătămate o chitanță pentru banii primiți.

Informațiile relevate de aceeași probă, caracterizează conduita adoptată de inculpat în raport cu partea vătămată. Astfel se reține că ultima a comunicat că, inculpatul se revolta și făcea isterică, striga la ea să îi transmită bani, dacă aceasta vrea ca inculpatul să o ajute. Instanța de judecată reține că această informație concordă cu informațiile relevate de proba nr. 3.

Se reține că în ședință de judecată partea vătămată a indicat direct la faptul că se consideră înșelată prin faptul că inculpatul i-a solicitat, suma de 26.000 euro sub pretextul ca să-i păstreze la el în vederea achitării apartamentului pe care tot el i-a promis că-l va dobîndi pentru ea, motivînd această solicitare prin faptul că anterior a avut așa cazuri când s-a câștigat cazul, iar persoana nu a avut bani pentru achitare. A indicat că la cererea lui i-a transmis în acest scop suma de 13 000 euro, însă acesta și-a apropiat acești bani (și i-a luat lui din cuvintele părții vătămate).

Instanța de judecată reține că elementele faptice relevate de proba menționată, concordă cu celelalte probe din dosar, în special cu informațiile relevate de copia cererii de chemare în judecată formulată de inculpat în numele și interesul părții vătămate referitor la schimbarea modului și ordinii de executare a hotărîrii nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010 (f.d. 226-227 vol. I). Ori, se observă că prin cererea enunțată se solicita ”schimbarea modului de executare a hotărîrii judecătorei Orhei nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010 și anume din încasarea de la debitorul SC Algadan Com SRL în beneficiul creditorului Botnar Maria a sumei de 294 300 lei, în transmiterea în beneficiul creditorului Botnar Maria a apartamentului nr. 12 din str. Mihail

Sadoveanu or. Orhei, cu garanția din partea acesteia de punere în contul instanței de judecată a sumei restante din valoarea apartamentului.

În lumina informațiilor relevate, instanța de judecată constată că în speță se proiectează tabloul evenimentelor care a avut loc și anume că, inculpatul urmărind scopul sustragerii mijloacelor financiare de la partea vătămată Botnar Maria, prin utilizarea unor tactici contrare normelor ce reglementează desfășurarea profesiei de avocat (neinformarea părții vătămate despre esența serviciilor pe care acesta la poate presta, precum și prin perceperea de la aceasta înainte de negocierea obiectului contractului de asistență juridică a sumei de 1000 lei și de 500 euro) a determinat-o pe ultima să intre cu el în raporturi juridice de asistență juridică. În acest sens, acesta a solicitat și primit de la Botnar Maria suma de 1000 lei și 500 Euro (care conform cursului oficial al BNM pentru acea perioadă constituia echivalentul a 8025 lei), însă nu a eliberat chitanță (bon de plată) sau factură fiscală și nu a întocmit în scris acordul respectiv.

În continuare, acționînd sub paravanul acestui acord verbal de asistență juridică, pentru care percepușe sumele de 1000 lei și 500 euro, exploatînd încrederea pe care partea vătămată o avea în raport cu el în virtutea acestui contract, inculpatul i-a comunicat și a asigurat-o pe partea vătămată Botnar Maria că el va obține pentru ea, apartamentul nr. 12 din str. Mihail Sadoveanu or. Orhei, în care aceasta investise anterior 18 000 euro.

În vederea realizării scopului său, inculpatul a înaintat la judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată în numele lui Botnar Maria, referitoare la modificarea ordinii de executare a hotărîrii judecătoreia Orhei nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010, creînd astfel o aparență a necesității de depunere de către partea vătămată a diferenței dintre prețul total al apartamentului (44500 euro) și suma investită în el (18 000 euro) pe contul instanței.

În același context, profitînd de lipsa de pregătire juridică a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către aceasta a nuanțelor și efectelor procesului de schimbare a modului de executare, dar și de neînțelegerea de către victimă a modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinată de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), abuzînd de încrederea pe care o avea partea vătămată în raport cu el în virtutea contractului și a promisiunii referitoare la rezultatul comunicat și garantat acesteia și aparențelor create (prin promisiunile făcute și prin depunerea cererii de schimbare a modului de executare), a determinat-o pe ultima să-i transmită în 3 tranșe suma totală de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis, însă în realitate, la momentul obținerii de la victimă a mijloacelor financiare respective, prin abuz de încrederea acesteia și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), în vederea atribuirii unui aspect legal al primirii mijloacelor bănești de la Botnar Maria și tăinuirii scopului real pentru care au fost primite mijloacele bănești enunțate, inculpatul i-a eliberat acesteia pentru semnare contracte de asistență juridică datate cu 04.07.2013 și 15.04.2016, precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată, iar astfel finisa procesul de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său, realizînd în condițiile enunțate sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă.

2. Declarațiile martorului Ciurac Ion (f.d. 209 vol. III), care a comunicat că, activează în calitate de avocat din luna septembrie 2011, la biroul asociat de avocați Centru. Cunoaște pe inculpatul Moraru Ion în calitate de avocat, personal l-a văzut la diferite adunări organizate de Uniunea Avocaților din Moldova, din altă parte nu îl cunoaște. A comunicat că nu sunt rude, nu sunt în relații conflictuale și că sunt în relații colegiale. Pe partea vătămată Botnar

Maria a cunoscut-o prin intermediul inculpatului. Nu își aduce aminte când prima dată a încheiat cu partea vătămată contractul, dar inculpatul îi comunicase că i-a fost suspendată licența de avocat și că avea un contract încheiat cu partea vătămată, fiind obligat să îi acorde asistența juridică. Martorul a comunicat că, inculpatul l-a contactat, i-a comunicat că nu poate să-i presteze servicii juridice, deoarece este cauza pe rol și l-a rugat ca să o reprezinte. Inculpatul i-a mai comunicat că mai este un alt avocat, care posibil o va reprezenta, și când alt avocat nu va avea posibilitatea să fie implicat, să se implice el să o reprezinte el pe partea vătămată. Totodată, inculpatul i-a comunicat că va suporta toate cheltuielile de deplasare, pentru cauza care se va examina la judecătoria Orhei. Martorul a menționat că a intrat în situație și a fost rugat să încheie un contract pro-bono, deoarece partea vătămată este pensionară și nu are posibilitate să îi achite. A indicat că acela a fost și primul său contract încheiat în asemenea mod. Inculpatul i-a comunicat cu o zi sau două înainte de ședința de judecată, care trebuia să aibă loc la judecătoria Orhei. S-au înțeles să se întâlnească la o stație de alimentare cu benzină, pe atunci locuia în sectorul Ciocana, pe str, Petru Zadnipru intersecție cu Milescu Spătaru. În continuare, inculpatul a urcat la dînsul în automobil, peste drum era și stația de alimentare, inculpatul i-a alimentat automobilul cu care se deplăsea. La fel, a indicat martorul că, inculpatul i-a comunicat datele părții vătămate și a spus că a vorbit cu dînsa despre faptul că urmează să încheie contract de asistență juridică, i-a și comunicat esența cauzei, martorul pregătind contractul de asistență juridică și mandatul, după care s-au deplasat la Orhei. Cu partea vătămată s-a întâlnit la Orhei înainte de ședință, i-a comunicat că nu are posibilitate să vină la Chișinău să semneze contractul, înțelegerea verbală fiind să se întâlnească la Orhei înainte de ședință. La Orhei i-a semnat contractul și mandatul, dar ședința de judecată a fost amînată. La Orhei s-a deplasat împreună cu inculpatul. La Orhei s-a prezentat și Vasile Stăvila, la care ulterior au convenit că nu mai este necesar să suporte cheltuielii de deplasare de la Chișinău la Orhei pentru că Vasile Stăvilă este pe loc și după necesitate, pe viitor dacă vor apărea careva dificultăți, ei vor conveni și acesta se va prezenta în fața instanței. Totodată, după acea ședință discutase atragerea în proces, care se afla pe rol la Judecătoria Orhei, a cărorva altor persoane interesate, sau intervenienți. Aceste momente le-a discutat, ulterior nu a mai participat la acele ședințe de judecată, deoarece nu era necesitatea. Martorul mai indică că, cu partea vătămată a încheiat un contract de asistență juridică cu titlu oneros pentru a o reprezenta la o cauză conexă cu procesul care se judeca pe atunci la Judecătoria Orhei sediul central, ceia ce ține de repunerea în termen și validarea creanței sale față de compania Algadan-Com SRL, în temeiul unui titlu executoriu emis de judecătoria Orhei. Contractul cu titlu oneros, l-a încheiat la solicitare părții vătămate. Martorul a mai declarat că, a fost reprezentat și la un recurs înaintat de Vasile Stăvilă, dar nu era necesitate, însă acesta oricum s-a prezentat, în temeiul aceluiași contract pro-bono, a participat și la Curtea de Apel în ordine de recurs, fiind prezent, însă ședințele nu au avut loc. Martorul a comunicat că, nu țin minte precis în ce sumă i-a fost alimentat automobilul, probabil în jur de 200-300 de lei. În afară de aceasta nu a mai primit absolut nici o remunerare. La fel, a comunicat că, el a înțeles că partea vătămată nu era satisfăcută de serviciile prestate de inculpat. Nu cunoaște în esență de ce și nu s-a implicat pe această chestiune. Inculpatul îi zicea că dacă va fi câștig de cauză va achitata și onorariu, iar contractul său fiind pro-bono, respectiv nu putea pretinde onorarii de la partea vătămată. La fel, martorul a comunicat că, nu ține minte dacă inculpatul i-ar fi promis ceva, dar nu a avut în acest sens nici o înțelegere în scris. La întrebarea apărătorului, dacă urma să reprezinte interesele într-o cauză civilă, martorul a răspuns afirmativ. La întrebarea apărătorului dacă a făcut cunoștință cu materialele cauzei, martorul a declarat afirmativ și că inculpatul le-a prezentat lui și tot de la ultimul a primit și datele personale a părții vătămate pentru a le specifica

în contactul de asistență juridică. La fel, inculpatul i-a comunicat esența cauzei și împreună au plecat la Orhei. La întrebarea apărătorului dacă din materialele cu care a făcut cunoștință a rezultat că inculpatul a presat serviciu, martorul a comunicat că ultimul i-a prezentat și contractul de asistență juridică, dînsul i-a reprezentat și esența cauzei în care urma să o reprezinte pe partea vătămată la Judecătoria Orhei. La întrebarea apărătorului, dacă ca specialist a stabilit informații din care să rezulte faptul că inculpatul a lucrat la acel dosar, martorul a comunicat că ultimul a prezentat cererea de chemare în judecată și anexele la cerere, iar ulterior după ce a fost amânată ședința de judecată de la Orhei, au convenit să mai atragă o terță persoană în proces, fiind o cerere de concretizare prin care au solicitat să fie atrasă în proces. La întrebarea apărătorului, dacă pînă a interveni în proces, a mai avut loc o ședință sau mai multe, martorul a comunicat că, din cîte a studiat cauza, au avut loc mai multe ședințe, adică dosarul nu era recent pus pe rol, și el se examina de mai mulți ani. La întrebarea inculpatului despre ce era contractul încheiat cu partea vătămată, martorul a indicat că a încheiat un contract de asistență juridică suplimentar, obiectul căruia a fost depunerea și întocmirea cererii privind repunerea în termen de depunere a cererii de admitere a creanțelor părții vătămate față de SRL Algadan Com. La întrebarea inculpatului cu ce s-a soldat cererea, martorul a indicat că, la data 03.06.2020, instanța de judecată la Judecătoria Orhei sediul Telenești a validat creanța părții vătămate în sumă de 238 300 lei cu titlu de creanță de chirografare de rangul 5, Algadan Com față de Botnaru Maria.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 2 demonstrează pe de o parte interesul inculpatului de a-și perpetua raporturile cu partea vătămată și după momentul în care i-a fost retrasă licența de avocat. Aceeași probă demonstrează că inculpatul chiar și după retragerea licenței a realizat acțiuni în vederea convingerii părții vătămate de importanța lui pentru ea și pentru atingerea rezultatului promis anterior acesteia. Ori, avînd retrasă licența de activitate în calitate de avocat, acesta nu a recurs la transmiterea cazului către un alt coleg sau la încetarea relațiilor cu partea vătămată.

În altă ordine de idei, informațiile reflectate de martorul enunțat demonstrează că în realitate serviciile de asistență juridică ce urmau a fi realizate în cadrul ședinței respective nu erau de o complexitate și o noutate deosebită, ori avocatul Ciumac Ion a fost de acord să le presteze pro bono la rugămintea lui Moraru Ion, cu simpla acoperire de către ultimul a cheltuielilor de deplasare la Orhei.

3. Declarațiile martorului Gorneț Elena (f.d. 226 vol. III), care în ședința de judecată din 12.11.2020, fiind avertizată de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase și pentru refuzul de a face declarații a comunicat că, pe inculpatul Moraru Ion îl cunoaște. A precizat că îl cunoaște din 2013 când mătușa sa Maria Botnaru s-a adresat la avocatul Moraru Ion, care avea sediul pe str. Armeană, un pic mai sus de Ștefan cel Mare. Ea nu l-a văzut personal decît atunci când împreună cu partea vătămată a fost la el la birou. Pînă a merge cu partea vătămată la birou, nu știa de el. A indicat martorul că atunci cînd a mers prima dată cu partea vătămată, el se opunea să asiste și ea. Atunci a fost prima oară cînd l-a văzut. Martorul a indicat că, nu este rudă cu inculpatul. În relații conflictuale, prietenești sau alt gen de relații cu el nu este. Martorul a comunicat că partea vătămată e sora mamei sale și respectiv mătușa sa. În anul 2013, cînd mătușa sa (partea vătămată) a venit la dînsa la serviciu pe bd. Ștefan cel Mare, nu departe de oficiul inculpatului, i-a zis că a găsit un avocat, adică inculpatul de pe str. Armenească și i-a dat 1000 lei pentru ca să-i înceapă procesul. Ulterior i-a mai dat 500 euro. A întrebat dacă i-a dat vreun document, la care partea vătămată i-a zis că nu are nici un document. Martorul a întrebat cum a dat banii și nu are document. Atunci partea vătămată a rugat-o să meargă cu ea la biroul inculpatului. Cînd a intrat în biroul inculpatului, el a început a striga că nu

îi trebuie martori și nu are nevoie de nimeni. Partea vătămată a zis că are nevoie, deoarece el strigă și nu înțelege ce spune. Atunci inculpatul s-a liniștit un pic și a început să discute. Martorul a întrebat dacă a luat bani pentru servicii pentru a începe procesul și că conform legii trebuia să-i elibereze un contract de prestare a serviciilor plus document confirmativ că a luat bani de la partea vătămată. Inculpatul a zis că „bine, tot facem, tot dăm” și a întocmit un contract. Îl avea întocmit, unul general de-al lor și a indicat suma în lei, adică 500 euro în lei, nu mai ține minte la ce curs. Între timp, partea vătămată a rugat-o să facă un calcul în excel, cât ar fi fost 18.000 euro care ea i-a pus ca ipotecă la Orhei pentru apartament în 2009, cât ar fi avut venit la bancă în timp de acești patru ani. Martorul, ca lucrător bancar a făcut o medie a ratei dobânzii și a făcut un calcul în excel, cam cât ar fi fost venitul din acei 18.000 euro dacă ar fi fost depuși la bancă în perioada 2009-2013, adică patru ani. Toate aceste cheltuieli, 18.000 înmulțit la cursul când era când a depus banii plus venitul calculat, s-a calculat o sumă care ar fi trebuit să îi restituie inculpatul pentru a-i acorda serviciile date.

Același martor a mai comunicat că, inculpatul o telefona pe partea vătămată spunându-i că mai are nevoie de bani. Martorul a mai indicat că Moraru Ion a obținut numărul ei de telefon de la partea vătămată. A mai indicat martorul că ulterior, a fost prezentă la o întâlnire, tot la inculpat în birou de pe str. Armenească. Atunci inculpatul insista să-i mai transmită bani. A întrebat pentru ce atîți bani, la care inculpatul i-a zis că trebuie să câștige procesul, că trebuie să aibă banii ca să poată răscumpăra apartamentul. A indicat martorul că știe că inculpatul a mai solicitat de două ori bani de la partea vătămată. Partea vătămată o telefona și i-i spunea că o sună inculpatul, precum și o informa de sumele de bani transmise. A menționat că partea vătămată i-a transmis 4000 euro, 4000 euro și 5000 euro. Inculpatul i-a zis că totul va fi bine. Martorul nu a asistat la nici un moment de transmitere a banilor. Cunoaște despre transmiterea în tranșe a banilor de la partea vătămată. Partea vătămată îi spunea că i-a transmis banii inculpatului, și că inculpatul i-a dat chitanță. Din discuțiile cu partea vătămată, a înțeles că inculpatul a spus că el a mai avut cazuri când a pierdut procesul și nu a avut banii precum că acesta acum strînge banii pentru cînd va câștiga procesul pentru a avea cu ce răscumpăra apartamentul partea vătămată, în care a investit banii. Partea vătămată a investit 18.000 euro, dar el nu doar atât costa. Martorul a mai comunicat că, la prima întâlnire ea a participat la încheierea nemijlocită a contractului, inculpatul a dat contractul și bonul de plată pe acelea 500 euro, pe 1000 lei așa și nu a dat. La fel, inculpatul nu a negat că nu a primit acești bani atunci, a dat contractul și a indicat suma în lei. Martorul mai cunoaște că în 2013 și avea o careva hotărâre cu cei de la Orhei cu care s-a judecat, a trecut aproape 3-4 ani, ea trecând pe Armeană a văzut și a intrat doar să întrebe, o consultație dacă ar putea să câștige procesul. Martorul a mai comunicat că inculpatul i-a zis, probabil în aceeași seară, a insistat să îi dea 1000 lei că el se apucă de proces. Problema era că partea vătămată a investit 18.000 euro în 2009 într-un apartament la Orhei, în ipotecă, nu era toată sumă. După aceea s-a dus mai departe să muncească pentru a plăti și cealaltă rată. S-a ajuns la judecată, din cîte martorul a înțeles că după ce s-a dat în exploatare casa, apartamentul care trebuia să fie al părții vătămate s-a dat altcuiva. De aici s-a început procesul, a dat în judecată că nu i s-a dat apartamentul care inițial a fost agreat. Inculpatul, inițial nu a reprezentat-o. Martorul a declarat că nu cunoaște la care instanță inculpatul a reprezentat-o pe partea vătămată, ea numai auzise că trebuie să fie judecată, iar inculpatul sau era bolnav, sau nu se prezenta, sau se schimba avocatul. Toate cele declarate, martorul indică că le auzea de la partea vătămată.

Cînd a participat la încheierea contractului de asistență juridică, inculpatul nu a comunicat efectiv ce o să facă, el în contract a indicat doar suma prejudiciului de 18.000 mii euro, plus cheltuielile ce țin de venituri, ca el să scoată apartamentul. Atunci inculpatul a

comunicat că urmează să scoată apartamentul. Când martorul a asistat la încheierea contractului și s-a indicat suma de 18.000 euro, inculpatul nu a invocat care acțiuni urmează să le facă cu acești bani, a zis că doar se apucă de proces și va face tot posibilul că va scoate apartamentul. A mai comunicat că, în prezența sa când s-a încheiat acel contract, ea nu își aduce aminte ce dată s-a indicat în contract și ce sumă a fost indicată, cum a fost transferată suma în lei, aceasta a fost în anul 2013. După ce s-a încheiat contractul, din câte își aduce aminte nu atunci i s-a dat bon, i s-a dat bon ulterior la cele 500 euro. Nu ține minte la contract ce sumă a fost indicată. Prima dată când a fost, în afară de cei 500 euro și 1000 lei, până atunci nu i-au mai fost transmiși bani. La acea perioadă, s-a achitat 500 euro și 1000 lei pentru serviciu, când s-a început procesul a luat în numerar 500 euro și 1000 lei. Martorul a mai comunicat că, nu ține minte ce sumă s-a indicat în contract. La acea perioadă, când a asistat la încheierea contractului, inculpatul nu a primit alte sume decât 500 euro și 1000 lei, celelalte sume s-a dat ulterior, la alte contracte, înmânări de bonuri martorul nu a participat. La acea perioadă, când a asistat la discuțiile inculpatului și părții vătămate la încheierea contractului, ultima insista pe primirea apartamentului și prejudicii morale și nu cunoaște când partea vătămată și-a inversat poziția și a dorit banii deja. La ziua de azi, martorul crede că partea vătămată vrea deja banii, ultima s-a distrus atîți ani muncind în Italia, iar inculpatul și-a bătut joc. Martorul mai indică că, nu cunoaște dacă administrația „Algadan Com” care a primit banii pentru investiția construcției apartamentului a amenințat-o.

La întrebarea inculpatului dacă partea vătămată a primit careva bani de la executorul judecătoresc martorul a comunicat că nu cunoaște. La întrebarea acuzatorului, de ce anume a insistat partea vătămată să meargă cu ea, martorul a comunica că: avocatul chiar și în prezența sa vorbea tare grosolan și nu-i permitea să spună careva cuvinte în plus, el vroia totul repede. Martorul i-a zis că trebuie liniște, că trebuie documental, deoarece partea vătămată este de la țară și că trebuie de vorbit mai popular, de explicat ca partea vătămată să înțeleagă, căci ultima achită bani. Martorul a mai comunicat că, ea cu mare greu am fost acceptată în acel birou și că a participat la două întâlniri cu inculpatul, prima dată cu contractul inițial, a doua când a schimbat biroul și a mai solicitat bani, a treia dată a mai încercat dar nu a avut acces, căci se grăbea și a indicat că trebuia din timp să îl telefoneze, atunci nici partea vătămată nu a putut discuta cu inculpatul. La întrebarea avocatului, pentru ce solicita banii la a doua întâlnire, martorul a comunica că solicita că are nevoie să ducă mai departe procesul. La întrebarea acuzatorului de ce sumă era vorba și ce sumă se solicita, martorul a comunica că când a participat nu a auzit de ce sumă, a auzit că se solicita bani suplimentar. Ulterior a auzit că după aceasta s-au dat 4000 euro, 4000 euro și 5000 euro. La întrebarea acuzatorului la ce se referă când spune „să ducă procesul?” martorul a comunica că, adică să câștige în toate instanțele tot ce dorea partea vătămată și să obțină ceea ce a dat. Când a avut loc discuția, a zis că el a zis față de mine și partea vătămată că are nevoie de bani pentru proces, asta fiind prima dată. Ulterior, banii care i-a solicitat 4000 euro, 4000 euro și 5000 euro, inculpatul a spus următoarele „bani aceștia o să stea la mine până noi vom câștiga apartamentul. A avut așa caz când am pierdut și nu am avut nimic”. Martorul a comunicat că, nu a fost de față când inculpatul a spus aceste cuvinte, cunoaște chestiunea dată din spusele părții vătămate. Când a discutat de sumele de 4000 euro, 4000 euro și 5000 euro, a întrebato pe partea vătămată dacă are document, dacă are chitanță ultima a zis că are și chitanță. Totodată, martorul nu a văzut aceste chitanțe, nu ține minte dacă în contract era indicat cuantumul, probabil că la suma de 500 euro s-au înțeles, dar nu știe ce alte înțelegeri au avut loc între ei. Din anul 2014 în prezent, martorul nu am mai participat la careva convorbiri între partea vătămată și inculpat.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 3 concordă în esența lor cu informațiile relevate de proba nr. 1, iar în ansamblu demonstrează că inițial inculpatul Moraru Ion a perceput de la partea vătămată Botnaru Maria sumele de 1000 lei și 500 euro în lipsa unui contract încheiat.

Aceleași informații mai denotă că inculpatul a fost împotriva faptului ca Botnaru Maria să fie asistată în discuțiile cu el de către o altă persoană. Ori, martorul a indicat expres că atunci când a intrat în biroul inculpatului, el a început a striga că nu îi trebuie martori și nu are nevoie de nimeni, abia când partea vătămată a zis că are nevoie, deoarece el strigă și ea nu înțelege ce spune inculpatul s-a liniștit un pic și a început să discute.

Instanța de judecată reține că informațiile respective, pe lângă cele specificate anterior, mai demonstrează că inculpatul a exercitat anumite forme de influență în raport cu partea vătămată, ori aceasta în prezența martorului Gorneț Elena, i-a reproșat acestuia că ultimul strigă și ea nu înțelege ce spune. Martorul a mai indicat că avocatul chiar și în prezența sa vorbea tare grosolan și nu-i permitea să spună careva cuvinte în plus părții vătămate, el vroia totul repede. În aceste condiții martorul i-a obiectat acestuia că trebuie liniște, că trebuie făcut documental, deoarece partea vătămată este de la țară și că trebuie de vorbit mai popular, de explicat ca partea vătămată să înțeleagă, căci ultima achită bani.

Această informație a determinat instanța de judecată să aprecieze că inculpatul pe de o parte era interesat ca discuțiile pe care le avea cu partea vătămată să rămână necunoscute pentru terți, iar pe de altă parte este evident că acesta din start a sesizat naivitatea victimei (determinată de vârsta victimei, lipsa unei pregătiri juridice sau de altă natură a acesteia și genul ei de activitate cotidiană) și a recurs la influențarea acesteia în vederea obținerii încrederii ei dar și în vederea încurcării acesteia în multitudinea detaliilor aferente modului de executare și a procesului de executare a contractului de asistență juridică.

În altă ordine de idei, instanța de judecată observă că martorul a comunicat că atunci când a participat la încheierea contractului de asistență juridică, inculpatul nu a comunicat efectiv ce o să facă. Atunci inculpatul a comunicat că urmează să scoată apartamentul (să-l obțină pentru partea vătămată). Instanța de judecată reține că informațiile respective concordă cu informațiile comunicate de partea vătămată pe marginea acestei chestiuni, ceea ce a determinat instanța să rețină veridicitatea declarațiilor cet. Botnaru Maria.

Se mai reține că informațiile relevate de proba nr. 3 concordă cu informațiile relevate de proba nr. 1 și anume că Moraru Ion a insistat să-i mai fie transmiși bani. Acesta fiind întrebă pentru ce atîția bani, a zis că trebuie să câștige procesul, că trebuie să aibă banii ca să poată răscumpăra apartamentul.

Instanța reține că informațiile relevate de proba nr. 3 în tandem cu proba nr. 1 fundamentează constatarea că suma de 13 000 euro a fost solicitată de inculpatul Moraru Ion de la partea vătămată Botnaru Maria, exclusiv sub pretextul de a o păstra la el, în scopul achitării ei în contul apartamentului pe care el a promis că-l va obține pentru partea vătămată, dar nu cu titlu de plată pentru asistența juridică pretins acordată în temeiul contractelor propuse spre semnare părții vătămate în iulie 2013 și aprilie 2016.

În virtutea acestor constatări, instanța de judecată a concluzionat că inculpatul a abuzat de încrederea, naivitatea și lipsa de pregătire a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană). Ori, atunci când a recepționat tranșele sumei de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis victimei, inculpatul nu a întocmit un act care să

reflecte acest fapt, dar a eliberat acesteia pentru semnare pretinsele contracte de asistență juridică datate cu luna iulie 2013 și respectiv aprilie 2016, precum și i-a eliberat chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică stipulate în contractele enunțate. Astfel inculpatul a realizat finisarea procesul de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său, realizând în condițiile date sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă.

Anume din aceste considerente instanța de judecată nu a putut reține argumentele părții apărării precum că relațiile dintre părți ar avea un caracter civil. Ori, în speță este constatat cu certitudine că inculpatul doar s-a folosit de contractul încheiat inițial în mod verbal (contra sumei de 1000 lei și 500 euro) în scopul obținerii încrederii părții vătămate, precum și în vederea insuflării acesteia (prin metodele evidențiate anterior) a ideii că este indispensabilă transmiterea către el a sumei de 26 500 euro, pe care el să o păstreze la el pentru achitarea ei în contul apartamentului, în condițiile în care a formulat acea cerere de modificare a modului de executare a hotărârii. În final, la momentul primirii sumei de 13000 euro în scopul enunțat, abuzînd de încrederea părții vătămate și de naivitatea acesteia, a documentat sumele respective ca sume acordate pentru asistența juridică, obținînd astfel sustragerea lor de la Botnaru Maria.

În mod evident, un astfel de raport nu poate fi apreciat ca unul civil, și cade sub incidența legii penale.

4. Procesul-verbal de ridicare din 26 februarie 2019 (f.d. 59 vol. I), prin care de la cet. Botnar Maria a fost ridicat telefonul mobil marca „Nokia 215 Dual SIM” model tehnic RM-1110, cu nr. IMEI(1) 353678/07/959072/1 și IMEI(2) 353678/07/959072.

5. Procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2019 (f.d. 62 vol. I), prin care de către specialistul IT din cadrul CNA, Grigoraș Victor, prin intermediul aplicației „XRY versiunea 7.10, a fost extrasă informația existentă în telefonul mobil marca „Nokia 215 Dual SIM” model tehnic RM-1110, cu nr. IMEI(1) 353678/07/959072/1 și IMEI(2) 353678/07/959072, efectuată o copie de rezervă a purtătorului de informație nominalizat, prin metoda „extragere fizică” transcrise pe purtătorul de informații DVD-R de model „Esperanza” cu inscripția „informație telefon Botnar M”.

6. Procesul-verbal de examinare din 27 februarie 2019 (f.d. 65-66), prin care a fost supusă examinării informația transcrisă pe purtătorul de informații DVD-R de model „Esperanza”, cu inscripția „informație telefon Botnar M”, iar ca rezultat a fost depistată o înregistrare audio- video cu denumirea „video0008.3gp”, creată la 30.08.2017 ora 11:47:46. Instanța de judecată reține că probele 4-6 inclusiv purtătorul de informații menționat a fost cercetat nemijlocit și în contradictoriu la ședințele de judecată din 23.09.2020 și respectiv din 24.11.2020 (f.d. 223 și 233 vol. III).

Instanța de judecată reține că înregistrarea respectivă demonstrează că Moraru Ion la data de 30.08.2017 ora 11 47 a fost confruntat de către partea vătămată Botnaru Maria și întreat direct pentru ce a luat de la ea banii în sumă de 13 000 euro. Se reține că proba respectivă denotă că în cadrul acestei discuții Ion Moraru evită să răspundă la întrebarea respectivă și nici nu invocă faptul că aceste sume ar fi fost transmise în contul asistenței juridice. Acesta răspunde ”doamna Maria ce vrei matale de la mine”, iar ulterior îi reproșează părții vătămate că ea ține telefonul în mână. Se reține că în aceeași discuție, Moraru Ion confirmă că el o să câștige cauza și că el i-a comunicat și a asigurat-o de câștig pe partea vătămată și anterior (folosește o să câștig așa cum am vorbit cu matale).

Această informație confirmă informațiile constatate și concluziile făcute la analiza probei nr. 1, referitor la faptul că inculpatul în vederea obținerii încrederii părții vătămate a făcut

acesteia promisiunea exactă că el va obține modificarea modului de executare a hotărârii judecătorești din 2010. Așa cum a fost enunțat, acest fapt este în contradicție cu obiectul unui contract de asistență juridică care este unul de mijloace și nu unul de rezultat. Prin urmare, o astfel de conduită a inculpatului, iese din limitele unui raport de asistență juridică și poate fi explicată doar prin faptul că acesta urmărea scopul criminal de a dobândi încrederea victimei, de a o convinge de necesitatea transmiterii către el a sumei de 26 500 euro pentru păstrare în vederea achitării în contul apartamentului ei și de a profita de naivitatea și lipsa de cunoaștere a acesteia, la momentul recepționării banilor în sensul transmiterii spre semnare, a unor contracte de pretinsă asistență juridică și documentării lor ca plăți pentru asistență juridică.

Aceeași probă demonstrează că în cadrul aceleiași convorbiri, partea vătămată îl chestionează repetat pe inculpatul Moraru Ion pentru ce a luat acei 13 000 euro, pentru nimic? la care inculpatul iar se eschivează de la răspuns și o întreabă ce vrea de la el.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de această probă în tandem cu informațiile relevate de probele 1-3 demonstrează cu certitudine și dincolo de orice dubiu rezonabil că suma de 13 000 euro nu a fost transmisă de partea vătămată și nici nu a fost primită de către inculpat în contul unor pretinse prestării de servicii de asistență juridică. Aceste informații, alături de informațiile comunicate de partea vătămată Botnari Maria și de martorul Gîrneț Elena (ambele au indicat direct că inculpatul a spus că suma de 13 000 euro este luată în vederea păstrării la el și achitării acestora în contul apartamentului ce urma să-l obțină pentru victimă) demonstrează că banii în cauză au fost transmiși pentru a fi păstrați la el în vederea achitării lor în contul apartamentului. Acest indiciu demonstrează că în realitate Moraru Ion și Botnari Maria au convenit ca banii respectivi vor fi păstrați la primul pentru achitare în contul apartamentului. În al doilea rînd același indiciu demonstrează că între părți nu au fost înțelegeri sau discuții că aceste mijloace sunt transmise pentru remunerarea unor careva activități a avocatului. Acest fapt combate versiunea formulată de apărare în cadrul procesului.

Instanța de judecată reține că informațiile și concluziile respective, raportate la contractele și chitanțele ridicate de la partea vătămată, demonstrează cu certitudine că Moraru Ion atunci cînd a recepționat tranșele sumei de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis victimei, nu a întocmit un act care să reflecte acest fapt (înțelegerea reală dintre el și victimă), dar prin abuz de încrederea, naivitatea și lipsa de pregătire a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vîrsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană) a eliberat acesteia pentru semnare contracte suplimentare de pretinsă asistență juridică precum și chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată. Astfel inculpatul a realizat finisarea procesului de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său, realizînd în condițiile date sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă.

Instanța de judecată mai reține că informațiile relevate de proba nr. 6 mai demonstrează că Moraru Ion a refuzat să restituie victimei suma de 13 000 euro, obținută în modul descris anterior, fapt care confirmă că aceasta a fost apropiată de acesta.

7. Procesul-verbal de ridicare din 26 februarie 2019 (f.d. 9-23 vol. I), prin care de la cet. Botnari Maria au fost ridicate înscrisuri după cum urmează: Contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016; Contractul de asistență juridică nr. 1 din 04.07.2013; Bonul de plată seria

DA nr. 343231 din 05.07.13; Bonul de plată seria DA nr. 343233 din 18.07.13; Bonul de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.2016.

8. Procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2019 (f.d. 70-72 vol. I), prin care au fost supuse cercetării (examinării) înscrisurile ridicate de la cet. Botnar Maria după cum urmează: Contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016; Contractul de asistență juridică nr. 1 din 04.07.2013; Bonul de plată seria DA nr. 343231 din 05.07.13; Bonul de plată seria DA nr. 343233 din 18.07.13; Bonul de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.2016.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de probele respective, în tandem cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar (în special cu informațiile relevate de probele 1,3,6) vin să confirme ideea că Moraru Ion atunci când a recepționat tranșele ce constituiau suma de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis victimei, nu a întocmit un act care să reflecte acest fapt (înțelegerea reală dintre el și victimă), dar prin abuz de încrederea, naivitatea și lipsa de pregătire a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană) a eliberat acesteia pentru semnare contracte suplimentare de pretinsă asistență juridică, precum și chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată. Astfel inculpatul a realizat finisarea procesul de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său, realizând în condițiile date sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă.

Instanța de judecată reține că cercetarea înscrisurilor respective demonstrează neveridicitațea versiunii formulate de apărare și demonstrează că versiunea expusă de partea vătămată și martori este cea adevărată. În acest sens, instanța de judecată observă că primul contract este semnat la data de 04.07.2013, este numerotat cu nr. de ordine 1. Acesta are ca obiect asistența juridică acordată de avocat în vederea întoarcerii investițiilor în apartament și a prejudiciului. În condițiile în care partea vătămată Botnar Maria avea o hotărîre judecătorească din 2010 referitoare la încasarea de la Algadan Com SRL a sumei investite, se înțelege cu greu motivul din care ea ar fi fost interesată în încheierea unui contract de asistență juridică în scopul obținerii aceluiași rezultat. Din contra, această inadvertență concordă cu informația comunicată de martorul Gîrneț (proba nr. 3), care afirma că inculpatul avea doar niște blanchete tipizate de contracte pe care le întocmea din fugă.

Mai mult, instanța observă că în contract se face referire la valoare acestuia de 5000 euro și la onorariul de succes de 4000 euro. Se reține că în cazul în care între părți ar fi existat relațiile invocate de apărare, era firesc ca suma indicată în calitate de onorariu de succes să fie achitată doar după obținerea "succesului" convenit. Spre deosebire de cele menționate, instanța de judecată observă că prin ordinele de plată din 05.07.2013 inculpatul atesta primirea de la Botnar Maria a sumei de 4000 euro cu titlu de asistență juridică la întoarcerea investițiilor, iar peste 13 zile, la 18.07.2013, tot el, atesta primirea de la Botnar Maria a sumei de 4000 euro tot cu titlu de asistență juridică la întoarcerea investițiilor. Astfel este evident că sumele indicate în bonurile de plată enunțate nu corespund nici obiectului nici indicațiilor contractului din 04 iulie 2013. Ori, se înțelege cu greu, de ce Botnar Maria ar fi avut un careva temei să-i achite lui Moraru Ion un eventual onorariu de succes (4000 euro) peste doar 2 săptămîni de la încheiere contractului în condițiile în care un careva "succes" nu era obținut, precum și în condițiile în care cererea de schimbare a ordinii de executare a fost depusă la data de 08 iulie 2013. Suplimentar se atestă și acea diferență dintre suma specificată în cotract (5000 + 4000) și suma efectiv încasată (4000+4000).

Instanța de judecată apreciază că aceste neconcordanțe, în raport cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar, demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că versiunea formulată de apărare este în disonanță vădită cu informațiile relevate de materialele dosarului. În altă ordine de idei, instanța de judecată reține că informațiile relevate de înscrisurile respective (contractele și bonurile de plată) se pliază perfect pe tabloul evenimentelor proiectat pornind de la informațiile relevate de probele 1,3,6 și anume că mijloacele respective au fost transmise pentru păstrare la Moraru Ion.

9. Procesul-verbal de ridicare din 13 martie 2019 (f.d. 81-102 vol. I), prin care de la BC „ProCreditBank” SA au fost ridicate rulajele bancare deținute de Botnar Maria pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016 după cum urmează : MD55PR00 2311140032660201, cont de economii – MDL; MD23PR002311023182001978, cont de economii – EUR; MD82PR002311023182001498, cont de economii –MDL; MD86PR002311023182002978, cont de economii – EUR; MD43PR002225 140032662001, cont curent – MDL; MD14PR002225023182001978, cont curent – EUR; MD77PR002225023182002978, cont curent – EUR; MD73PR00 2225023182001498, cont curent – MDL; MD06PR002374140032662201, cont de depozit – MDL; MD87PR002374140032662101, cont de depozit – MDL; MD04PR002374023182001498, cont de depozit – MDL.

10. Procesul-verbal de ridicare din 22 aprilie 2019 (f.d. 81-102 vol. I), prin care de la BC „Energbank” SA au fost ridicate rulajele bancare deținute de Botnar Maria pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016 după cum urmează : Cont de depozit MD81EN00000223 3048481845; Cont de depozit MD95EN000002233244335845; Cont de depozit MD64EN000002233541193845; Cont de depozit MD25EN000002374281213845; Cont de depozit MD13EN000002374499412845; Cont de depozit MD88EN00002 3747104850845; Cont de depozit MD74EN000002374788125845; Cont de depozit MD74EN000002374994832845;

11. Procesul-verbal de examinare din 26 aprilie 2019, prin care au fost supuse cercetării informația ridicată, cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnar Maria deținute la BC „ProCredit bank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016 și informația cu privire la rulajul pe conturile bancare ale cet. Botnar Maria deținute la BC „Energbank” SA, pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016. Astfel, ca rezultat al cercetării, informației ridicate, au fost depistate informații, care atestă: rulajul pe contul bancar - MD82PR002311023182001498, cont de economii –MDL, deținut de cet. Botnar Maria la BC „ProCredit bank” SA; rulajul pe contul bancar - Cont de depozit MD64EN000002233541193845, deținut de cet. Botnar Maria la BC „Energbank” SA, - pentru perioada 01.01.2013 – 31.12. 2016; rulajul pe contul bancar - Cont de depozit MD95EN0000 02233244335845, deținut de cet. Botnar Maria la BC „Energbank” SA, - pentru perioada 01.01.2013 – 31.12.2016; - rulajul pe contul bancar - Cont de depozit MD74EN00000237 4994832845, deținut de cet. Botnar Maria la BC „Energbank” SA, - pentru perioada 18.07.2013 – 18.07.2014.

Se reține că informațiile respective confirmă că parta vătămată deținea mijloace bănești pe care a indicat că le-a transmis inculpatului Ion Moraru.

12. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 martie 2019 (f.d. 123-250 vol. I și f.d. 1-99 vol. II), prin care au fost supuse cercetării materialele cauzei civile nr. 02-2a-21190-16102018, din cadrul Curții de Apel Chișinău, Botnar Maria către SC „Algadan-Com”.

Instanța de judecată reține că în înscrisurile respective se regăsește cererea privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010 (f.d. 226-227 vol. I). Așa cum a fost specificat la analiza probei nr. 1, se observă că prin cererea enunțată se solicita ”schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorei Orhei nr. 2-1443/2010 din

27.07.2010 și anume din încasarea de la debitorul SC Algadan Com SRL în beneficiul creditorului Botnar Maria a sumei de 294 300 lei, în transmiterea în beneficiul creditorului Botnar Maria a apartamentului nr. 12 din str. Mihail Sadoveanu or. Orhei, cu garanția din partea acesteia de punere în contul instanței de judecată a sumei restante din valoarea apartamentului.

În lumina informațiilor relevate, de proba nr. 1 combinat cu probele nr. 3 și 6 instanța de judecată constată că în speță, este evident că cele indicate în cererea respectivă, în special informația privind depunerea unor sume pe contul instanței, a fost folosită de inculpat în vederea obținerii încrederii părții vătămate referitoare la caracterul real și întemeiat al solicitării de către inculpat a sumei de 26 500 euro. Ulterior, încrederea respectivă a fost exploatată de inculpat în vederea obținerii de la victimă, a sumei totale de 13 000 euro în scopul păstrării la el, precum și în momentul documentării fictive a sumelor efectiv încasate, ca sume încasate pentru pretinsa asistență juridică.

La același capitol, instanța de judecată nu poate decît să rețină caracterul judicios al argumentului părții acuzării referitor la faptul că proba în cauză demonstrează că aportul avocatului Ion Moraru în cauza dată a constat în depunerea acțiunii și a fost urmată de depunerea cererilor de amînare a majorității a ședințelor de judecată (acest fapt determinînd și scoaterea de pe rol la un moment dat a cererii de chemare în judecată).

Instanța de judecată reține că această probă demonstrează existența unei discrepante deosebit de evidente între aportul avocatului la reprezentarea intereselor victimei în cauza dată și pretinsul onorariu specificat de acesta în contractul din iulie 2013 (9000 euro). Această constatare, vine din nouă să devalizeze versiunea evenimentelor propuse de apărare (precum să suma de 9000 euro ar fi fost achitată și respectiv percepută cu titlu de cost al pretinsei asistențe juridice realizate de avocat în cadrul cauzei date) și să confirme veridicitatea declarațiilor părții vătămate (că suma de 13 000 euro a fost transmisă de ea avocatului Moraru Ion în vederea păstrării de către el a acesteia în scopul achitării ei în contul apartamentului).

Se mai reține că informațiile relevate de aceeași probă demonstrează că partea vătămată nu avea la data de 18 iulie 2013 absolut nici un temei să achite, iar Moraru Ion să încaseze de la aceasta careva onorariu de succes în cuantum de 4000 euro. Ori, cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță abia la data de 08.07.2013 (f.d. 226 vol. I). Acesta reprezintă un indiciu în plus în susținerea versiunii precum că suma de 13 000 euro a fost transmisă către Moraru Ion pentru păstrare și nu cu titlu de plată pentru asistența juridică.

13. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 mai 2019, prin care au fost supuse cercetării materialele cauzei penale nr. 2016270454, aflate pe rolul Judecătoriei Orhei sediul Central.

Instanța de judecată reține că cercetarea înscrisurilor respective relevă informații care denotă lipsa unui careva rol sau implicări active a avocatului Moraru Ion în cauza de referință în interesele lui Botnaru Maria.

Instanța de judecată reține că această probă demonstrează existența unei discrepante deosebit de evidente între presupusul aport al avocatului Moraru Ion la reprezentarea intereselor victimei Botnaru Maria în cauza penală de referință și pretinsul onorariu specificat de acesta în contractul din 15.04.2016 (5000 euro). Această constatare, vine din nouă să devalizeze versiunea evenimentelor propuse de apărare (precum să suma de 5000 euro ar fi fost achitată și respectiv percepută cu titlu de cost al pretinsei asistențe juridice realizate de avocat în cadrul cauzei penale de referință) și să confirme veridicitatea declarațiilor părții vătămate (că suma de 13 000 euro a fost transmisă de ea avocatului Moraru Ion în vederea păstrării de către el a acesteia în scopul

achitării ei în contul apartamentului). Ori, materialele cauzei denotă că interesele victimei Botnar Maria în cauza dată au fost reprezentate de avocatul Stăvilă Vasile.

14. Procesul-verbal de ridicare din 26 iunie 2019 (f.d. 50-76 vol.), prin care din cadrul cauzei penale 2018978074, au fost ridicate acte referitoare la retragerea licenței avocatului Ion Moraru de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și acte ale instanțelor judecătorești referitor la același obiect.

15. Procesul-verbal de examinare din 26 iunie 2019, prin care au fost supuse examinării acte referitor la retragerea licenței avocatului Ion Moraru de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și acte ale instanțelor judecătorești referitor la același obiect, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 26 iunie 2019.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba respectivă denotă că la data de 24.11.2014 prin decizia colegiului de disciplină Ion Moraru a fost sancționat cu retragerea licenței de avocat. În consecință, prin ordinul MJ nr. 139 din 31.03.2015 lui Ion Moraru i-a fost retrasă licența de activitate.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani din 26.02.2016 (f.d. 66 vol. III) cererea de chemare în judecată formulată la 04.04.2015 împotriva colegiului de disciplină și a Ministerului Justiției a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia curții de apel Bălți nr. 3a-221/17 din 14.12.2017 apelul depus de Moraru Ion împotriva hotărîrii judecătorei Rîșcani din 26.02.2016 a fost respins (f.d. 70-76 vol. III). Din esența acestui act rezultă că inculpatul a fost sancționat pentru încălcări grave ale contractului de asistență juridică și pentru neindicarea în contractul de asistență juridică a onorariilor încasate (pct. 44 din decizie).

Instanța de judecată reține că distinct de informațiile relevate de probele anterioare, informațiile relevate de actele de dispoziție enunțate, denotă că Moraru Ion nu a comis pentru prima dată fapte care atentează la veridicitatea informațiilor introduse în contractele de asistență juridică încheiate cu părțile. Din aceste considerente, instanța de judecată a analizat cu rezervă afirmațiile acestuia precum că ar fi fost persecutat din motive politice sau din motive legate de activitatea unuia din membrii săi de familie în sistemul judecătoresc.

La fel, în lumina informațiilor relevate de proba respectivă instanța de judecată apreciază ca în lumina hotărîrii judecătorei Rîșcani din 26.02.2016 (f.d. 66 vol. III) și a deciziei curții de apel Bălți nr. 3a-221/17 din 14.12.2017, la data de 15.04.2016, când Moraru Ion a încheiat contractul din aceeași dată și a primit suma de 5000 Euro de la Botnar Maria, acesta nu avea licență de avocat. Ori, prin hotărîrea instanței din 26.02.2016 acțiunea sa a fost respinsă, iar prin decizia curții de apel care avea caracter definitiv hotărîrea instanței de judecată din 26 februarie 2016 a fost menținută.

Ascultând participanții la proces, audiind inculpatul, partea vătămată, martorii cercetând materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în asamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că, probele enunțate sunt pertinente, concludente și utile iar în ansamblul lor demonstrează baza faptică și anume că **Moraru Ion *******, a.n. *****, profitînd de faptul că activa în calitate de avocat, care i-a fost atribuită prin licența nr. 1065 din 14.05.2003, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada aprilie - iulie 2013, în mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, urmărind scopul sustragerii mijloacelor financiare de la partea vătămată Botnar Maria, prin utilizarea unor tactici contrare normelor ce reglementează desfășurarea profesiei de avocat (neinformarea părții vătămate despre esența serviciilor pe care acesta la poate presta, precum și prin perceperea de la aceasta înainte de negocierea obiectului

contractului de asistență juridică a sumei de 1000 lei și de 500 euro) a determinat-o pe ultima să intre cu el într-un raport juridic de asistență juridică. În acest sens acesta a solicitat și primit de la Botnar Maria suma de 1000 lei și 500 Euro (care conform cursului oficial al BNM pentru acea perioadă constituia echivalentul a 8025 lei), însă nu a eliberat chitanță (bon de plată) sau factură fiscală și nu a întocmit în scris acordul respectiv.

În continuare, acționând sub paravanul acestui acord de asistență juridică, pentru care percepușe sumele de 1000 lei și 500 euro, exploatând încrederea pe care partea vătămată o avea în raport cu el în virtutea contractului amintit, inculpatul i-a comunicat și a asigurat-o pe partea vătămată Botnar Maria că el va obține, schimbarea modului de executare a Hotărârii Judecătorei raionului Orhei nr. 2-1443/2010 din 27 iulie 2010 și anume: din încasarea din contul debitorului SC "Algadan-Com" SRL în beneficiul lui Botnar Maria a sumei de 294 300 lei, în transmiterea în beneficiul creditorului Botnar Maria a apartamentului nr. 12 amplasat pe str. M. Sadoveanu 20 în orașul Orhei, cu achitarea sumei suplimentare de 26 500 Euro din costul apartamentului, iar astfel va obține pentru ea apartamentul nr. 12 din str. Mihail Sadoveanu or. Orhei, în care aceasta investise anterior 18 000 euro.

În vederea realizării scopului său, inculpatul a înaintat la 08.07.2013 la judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată în numele lui Botnar Maria, referitoare la modificarea ordinii de executare a hotărârii judecătorei Orhei nr. 2-1443/2010 din 27.07.2010, creînd astfel o aparență a necesității de depunere de către partea vătămată a diferenței dintre prețul total al apartamentului (44500 euro) și suma investită în el (18 000 euro) pe contul instanței.

În același context, profitînd de lipsa de pregătire juridică a părții vătămate, precum și de înțelegerea precară de către aceasta a nuanțelor și efectelor procesului de schimbare a modului de executare, dar și de neînțelegerea de către victimă a modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinată de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), abuzînd de încrederea pe care o avea partea vătămată în raport cu el în virtutea contractului și a promisiunii referitoare la rezultatul comunicat și garantat acesteia și aparențelor create (prin promisiunile făcute și prin depunerea cererii de schimbare a modului de executare), a determinat-o pe ultima să-i transmită în 3 tranșe (la 05.07.2013 - 4000 euro, la 18.07.2013 - 4000 euro și la 15.04.2016 - 5000 euro) suma totală de 13 000 euro, sub pretextul păstrării la el, în vederea achitării ulterioare în contul apartamentului promis. În realitate însă, la momentul obținerii de la victimă a mijloacelor financiare respective, prin abuz de încrederea acesteia și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană), în vederea atribuirii unui aspect legal al primirii mijloacelor bănești de la Botnar Maria și tăinuirii scopului real pentru care au fost primite mijloacele bănești enunțate, inculpatul i-a eliberat acesteia pentru semnare contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013 (5000 euro onorariu și 4000 euro onorariu de succes) și contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016 (5000 euro onorariu), precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată (bonul de plată seria DA nr. 343231 din 05.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro (echivalentul a 64 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică, bonul de plată seria DA nr. 343233 din 18.07.13 privind încasarea sumei de 4000 Euro (echivalentul a 64 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică, bonul de plată seria YL nr. 170710 din 15.04.16 privind încasarea sumei de 5000 Euro (echivalentul a 110 000 lei) cu titlu de plată pentru asistență juridică), iar astfel a finisat procesul de trecere a sumelor respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său. În condițiile respective a realizat sustragerea mijloacelor bănești enunțate de la victimă, prin

ce i-a cauzat acesteia o daună materială în valoare de 238 000 lei, care depășește cuantumul a 40 salarii medii lunare pe economie ($5050 * 40 = 202\ 000$ unde 5050 este cuantumul unui salariu lunar mediu pe economie stabilit prin HG Nr. 879 din 23.12.2015).

Se reține că potrivit rechizitoriului faptele comise de Moraru Ion în perioada iunie 2013 – aprilie 2016, au fost calificate la prevederile art. 190 alin. (5) CP (f.d. 133 și 122 vol. III).

Instanța de judecată reține că art. 190 alin. (5) CP în redacția legii penale în vigoare în anul 2016 (momentul consumării faptelor) incrimina: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari. Norma respectivă pedepsea o astfel de faptă cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Se reține că art. 190 alin. (5) CP în redacția legii penale în vigoare la momentul emiterii prezentei sentințe, incriminează escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Se reține că o astfel de faptă se pedepsește cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 8 din CP al RM caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) CP legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de judecată, constată că atât legea penală în vigoare la momentul consumării faptei (2016) cât și legea penală de la momentul pronunțării sentinței incrimina escrocheria adică dobândirea ilicită / sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere.

Instanța observă că potrivit doctrinei (a se vedea manualul drept Penal Partea Specială, autori S. Brînză, V. Stati și alții vol. II pg. 281) și jurisprudenței constante a instanțelor naționale, mereu a fost pus un semn de egalitate între noțiunea de dobândire ilicită și sustragere.

Prin urmare, în speță decade problema unei eventuale dezincriminări a faptei penale comise de inculpat în iulie 2013 – aprilie 2016.

În altă ordine de idei, se constată că sancțiunea stabilită de art. 190 alin. (5) CP, în redacția anului 2022 e mai blîndă (7 la 10 ani) decît sancțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) CP în redacția anului 2016 (8-15 ani). Prin urmare, punînd în valoare art. 10 CP, inculpatul este în drept să beneficieze de sancțiunea mai blîndă stabilită de legea penală mai nouă.

Instanța de judecată reține că art. 190 alin. (5) CP în redacția legii în vigoare în aprilie 2016 incrimina escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Pentru a putea reține existența infracțiunii respective urma să se verifice dacă în faptele acuzatului sunt întrunite semnele componenței de infracțiune menționate și anume obiect, latura obiectivă (constituită din a) fapta prejudiciabilă constituită din două acțiuni: principală – dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane adică sustragerea lor și adiacentă – abuzul de

încredere, b) urmările prejudiciabile și c) legătura cauzală dintre fapta prejudicabilă și urmări), subiect, latura subiectivă.

Contrapunând faptele reținute în prezenta sentință, la semnele componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (5) CP, instanța de judecată a constatat că în acțiunile lui Moraru Ion sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (5) CP.

Cu referire la cele specificate la alineatul precedent, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Obiectul juridic special principal al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Instanța de judecată reține că prin faptele inculpatului s-a adus atingere relațiilor sociale menționate ori se constată că victima a fost deposedată ilicit (de la aceasta a fost sustrasă) suma de 13 000 euro.

Obiectul juridic special principal al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere. Aceste relații sociale la fel au fost afectate în condițiile în care inculpatul a realizat acțiunea adiacentă exprimată prin abuzul de încredere a victimei precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană) astfel că în loc să perfecteze un act scris care să reflecte adevăratul motiv pentru care au fost transmisă suma de 13 000 euro (păstrarea la el a banilor în vederea achitării apartamentului), inculpatul i-a eliberat acesteia pentru semnare contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013 (5000 euro onorariu și 4000 euro onorariu de succes) și contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016 (5000 euro onorariu), precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată.

Obiectul material al infracțiunii constatate îl formează mijloacele bănești în cuantum de 13 000 euro dobândiți ilegal / sustrași de la victima Botnar Maria.

Latura obiectivă a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (5) CP este constituită din fapta prejudicabilă care este compusă din acțiunea principală realizată de inculpat, exprimată prin: dobândirea ilicită/sustragerea de la partea vătămată Botnar Maria a mijloacelor bănești în cuantum de 13 000 euro (echivalentul 238.000 lei) în trei tranșe (la 05.07.2013 - 4000 euro, la 18.07.2013 - 4000 euro și la 15.04.2016 - 5000 euro). Se reține că probele cercetate demonstrează că inculpatul și-a apropiat mijloacele bănești respective.

Instanța de judecată reține că probele cercetate (a se vedea analiza probelor 1,3,6,8 12-13) demonstrează cu prisosință că dobândirea mijloacelor bănești în cuantum de 13 000 euro de inculpat de la partea vătămată a fost una ilicită, gratuită și realizată în scop cupiditar. Ori, aceasta a fost determinată de dorința inculpatului de a-și mări propriul patrimoniu, în mod gratuit, din contul patrimoniului victimei, abuzînd de încrederea care i-a fost acordată în calitate de avocat.

Se reține că acțiunea de sustragere exprimată prin trecerea ilicită a mijloacelor bănești în cuantum de 13000 euro din patrimoniul victimei în patrimoniul inculpatului a fost posibilă doar datorită faptului că inculpatul, la momentul primirii banilor, a abuzat de încrederea părții vătămate față de el precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană). Ori, acesta a tănuț scopului real pentru care partea vătămată a transmis mijloacele bănești enunțate (păstrare la avocat în vederea achitării ulterioară a în contul apartamentului ce urma să fie obținut în justiție pentru partea vătămată), și i-a eliberat acesteia pentru semnare contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013 (5000

euro onorariu și 4000 euro onorariu de succes) și contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016 (5000 euro onorariu), precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată.

Instanța de judecată reține că grație abuzului de încredere și exploatării de către inculpat a lipsei de cunoștințe a părții vătămate, primul a reușit să finiseze procesul de trecere a sumei respective din patrimoniul victimei în patrimoniul său.

Instanța de judecată la analiza probelor 1,3,6,8, 12-13 a indicat în detaliu motivele din care a apreciat ca fiind constatat faptul dobândirii ilicite/sustragerii mijloacelor bănești respective de la victimă precum și motivele din care a apreciat că în speță inculpatul a abuzat de încrederea și necunoștința acesteia.

Se reține că prin acțiunile enunțate părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 13 000 euro echivalentul a 238 000 lei.

Instanța de judecată reține că suma prejudiciului depășește cuantumul proporțiilor deosebit de mari prevăzut de art. 126 alin. (1) CP în redacția legii în vigoare la 15.04.2016 (100000 lei constituit din 50 000 * 20) dar și cuantumul a 202 000 lei echivalentul a 40 salarii medii lunare pe economie stabilite de art. 190 alin. (5) CP în redacția legii RM nr. 247 din 29.07.2022 (5050 * 40 = 202 000 unde 5050 este cuantumul unui salariu lunar mediu pe economie stabilit prin HG Nr. 879 din 23.12.2015).

Se mai reține că în speță faptele demonstrate de probele din dosar demonstrează existența unei legături cauzale directe dintre faptele comise de inculpat și prejudiciul material cauzat părții vătămate.

Latura subiectivă a infracțiunii constatate este caracterizată prin intenția directă a inculpatului ori acesta înțelegea caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, precum și iminența survenirii rezultatului prejudiciabil în cazul realizării lor. Totodată, probele din materialele cauzei denotă că inculpatul din start a realizat acțiuni orientate spre obținerea încrederii victimei și determinării ei să-i transmită suma de 13 000 euro în vederea păstrării la el pentru achitare în contul apartamentului, iar la momentul primirii tranșelor, acesta fiind conștient de ilicitatea acțiunilor sale, știind că serviciile pe care le-a prestat victimei sunt acoperite de sumele de 1000 lei și 500 euro primite anterior în temeiul unei înțelegeri verbale, fiind conștient că de fapt nu a prestat și nu va presta servicii juridice în cuantumul sumei de 13 000 euro, a abuzat de încrederea părții vătămate față de el precum și de înțelegerea precară de către ea a întinderii, efectelor și modului de executare a unui contract de asistență juridică (determinate de vârsta victimei, educația acesteia și genul ei de activitate cotidiană). Astfel acesta, intenționat i-a eliberat acesteia pentru semnare contractul de asistență juridică nr.1 pe care l-a datat cu 04.07.2013 (5000 euro onorariu și 4000 euro onorariu de succes) și contractul de asistență juridică nr. 1 din 15.04.2016 (5000 euro onorariu), precum și i-a transmis chitanțe în care documenta primirea sumelor respective, cu titlu de plată pentru pretinsa asistență juridică acordată.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă Moraru Ion *****, născut la *****, care la momentul comiterii faptelor prejudiciabile avea vârsta prevăzută de legea penală. Astfel, se constată că autorul infracțiunii întrunește condițiile obligatorii ale subiectul infracțiunii incriminate (a se vedea art. 21 alin. (1) și 22 CP RM).

Din acest motiv, instanța apreciază că faptele inculpatului Moraru Ion *****, corespund tuturor indicilor calificativi ai componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (5) CP al RM, adică dobândirea ilicită (sustragerea) bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, care a produs daune în proporții deosebit de mari.

Instanța reține că, circumstanțe care ar determina înlăturarea răspunderii penale în privința lui Moraru Ion *****, născut la *****, la caz nu au fost stabilite. Prin urmare, Moraru Ion *****, urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere pentru comiterea infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (5) CP al RM.

La individualizarea pedepsei în raport cu inculpatul instanța nu a stabilit careva circumstanțe agravante sau atenuante.

La fel, instanța de judecată la individualizarea pedepsei stabilite lui Moraru Ion a luat în calcul vârsta acestuia. Ori, acesta are 68 de ani și suferă de diabet zaharat.

La fel, la individualizarea pedepsei ce urmează a-i fi stabilită instanța de judecată a luat în calcul faptul că inculpatul s-a străduit să tergiverseze termenul de examinare a prezentei cauze penale, fapt prin care a sporit și mai mult suferințele părții vătămate.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) din CP al RM pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) și (2) din CP al RM persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Potrivit art. 190 alin. (5) CP în redacția legii nr. 247 din 29.07.2022, în vigoare 26.08.2022 (care este mai blândă și implicit conform art. 10 CP este aplicabilă inculpatului), sancțiunea pentru comiterea escrocheriei dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se sancționează cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Instanța de judecată la individualizarea pedepsei a mai luat în calcul faptul că potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) CP, infracțiunea stabilită de art. 190 alin. (5) este una gravă.

La individualizarea pedepsei instanța de judecată a reține că pînă la acest moment inculpatul nu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune. În mod evident, inducerea în eroare a părții vătămate au fost în măsură să cauzeze părții civile puternice suferințe psihice precum și frustrări deosebite. Instanța de judecată apreciază că aceste suferințe și frustrări sunt în continuare actuale și chiar acutizate de comportamentul inculpatului.

La fel, la individualizarea pedepsei, instanța de judecată a mai luat în calcul suferințele cauzate prin infracțiune victimei infracțiunii, ori de la aceasta a fost sustras o sumă impunătoare de bani pe care aceasta a agonisit-o cu greu în străinătate și cu care intenționa să-și asigure un trai decent la bătrânețe.

În condițiile specificate, pornind de la limitele pedepsei stabilite de lege, instanța de judecată a considerat că pentru comiterea în perioada iulie 2013 -aprilie 2016 de către Moraru Ion a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (5) CP, este echitabilă stabilirea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis precum și o pedeapsă complementară obligatorie sub forma de privarea de dreptul de a desfășura activitate de avocat și sau activitate legată de gestionarea sau administrare bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat de la reținerea efectivă a inculpatului, în vederea punerii în executare a prezentei sentințe, după devenirea definitivă a acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest sens, instanța reține că inculpatul s-a eschivat de la examinarea cauzei și a încercat să tergiverseze termenul acesteia. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, a fost necesar de a-i stabili măsuri preventive.

În condițiile specificate, luînd în calcul categoria pedepsei aplicate condamnatului, conduita acestuia pe parcursul examinării cauzei, precum și necesitatea examinării prezentei cauze în ordine de apel, luînd în calcul faptul că inculpatul se află la o vîrstă înaintată (68 ani), instanța de judecată consideră necesar de a dispune aplicarea, conform prevederilor art. 178 CPP, în privința lui Moraru Ion ***** născut la *****, de la data pronunțării prezentei sentințe și pînă la data devenirii definitive a acesteia, a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara.

Instanța reține că potrivit art. 397 alin. 1), 3) și 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 1) hotărârea cu privire la acțiunea civilă, 3) hotărârea cu privire la corpurile delictelor; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Potrivit materialelor cauzei penale, la 28.12.2017 Botnar Maria a fost recunoscută ca parte vătămată (f/d. 18 v.I). La fel, prin ordonanța procurorului din 19.04.2019, Botnar Maria a fost recunoscută ca parte civilă.

Partea vătămată Botnar Maria a înaintat acțiune civilă (f.d. 183, vol.III) privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune de către Moraru Ion. Astfel a solicitat admiterea acțiunii și dispunerea încasării de la Moraru Ion, cu viza de reședință pe adresa: mun.Chișinău, str. Bulboaca 3, a prejudiciului material cauzat în sumă de 1000 lei și 13.500 euro (o mie lei, treisprezece mii și cinci sute euro), ceea ce în total constituie echivalentul în 239.000 însușite ilegal la în perioada anului 2013-2016 , prejudiciului moral cauzat în sumă de 50.000 lei (cincizeci mii lei moldovenești) și 5000 lei (cinci mii) pentru asistența juridică (f.d 185 vol.III).

Se reține că potrivit prevederilor art. 225 alin. (2) și (3) CPP la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Potrivit prevederilor art. 220 alin. (1) CPP acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. (2) Normele procedurii civile și normele

procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În cadrul examinării cauzei a fost constatat că Moraru Ion ***** născut la *****, în perioada 2013-2016 a dobândit ilicit / sustras de la Botnar Maria, bani în sumă 13 000 euro, prin care fapt a cauzat părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de judecată, pornind de la constatările efectuate în prezenta sentință, consideră că pretenția formulată de partea civilă privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune este întemeiată în limita în care aceasta se referă la încasarea sumei de 13 000 euro. Ori, a fost stabilit că anume acesta a fost prejudiciul cauzat părții vătămate.

Cu referire la suma de 1000 lei și 500 euro, instanța de judecată reține că sumele respective au fost acordate de partea vătămată și respectiv primite de inculpat pentru prestarea unor servicii juridice. Ori, sub paravanul acestei înțelegeri, inculpatul a abuzat de încrederea părții vătămate, a creat premisele pentru trimiterea către el a sumei de 13 000 euro pentru păstrare în vederea achitării apartamentului și la momentul primirii tranșelor, abuzînd de încrederea victimei și de lipsa de cunoaștere a acesteia i-a strecurat spre semnare cele două contracte și i-a eliberat bonuri de plată, documentînd astfel suma de 13 000 euro ca sumă primită pentru prestarea serviciilor juridice, iar astfel apropiindu-și suma respectivă.

Din aceste considerente instanța de judecată a considerat necesar să admită în parte pretenția părții civile referitoare la încasarea prejudiciului material, a încasat din contul lui Moraru Ion *****, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul părții civile Botnar Maria a.n. ***** suma de 13 000 euro (treisprezece mii) euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărîrii, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și a respins în rest pretenția respectivă ca nefondată.

Se reține că materialele cauzei penale, demonstrează că pentru reprezentarea intereselor sale în prezenta cauză penală, partea civilă a achitat în contul cabinetului avocatului Vasile Stavilă suma de 5000 lei (f.d. 186 vol. III).

Avînd în vedere faptul că partea civilă, întru apărarea drepturilor sale lezate prin infracțiune a fost nevoită să suporte cheltuieli în cuantum de 5000 lei, instanța de judecată a admis pretenția acesteia privind compensarea acestor cheltuieli și a dispus încasarea din contul lui Moraru Ion *****, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul părții civile Botnar Maria a.n. ***** suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 16.07.2021, partea vătămată Botnar Maria, a înaintat o cerere de modificare a acțiunii civile, prin care și-a modificat pretenția în partea încasării prejudiciului moral de la 50.000 lei 100.000 lei, în calitate de prejudiciul moral suferit prin infracțiune.

Potrivit art. 1422 CC (în vigoare la data săvîrșirii faptei), (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reformația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în

calitate de sancțiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 1423 CC, (1) Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanța de judecată reține că în ședință de judecată s-a demonstrat faptul că Moraru Ion ***** născut la ***** , luna aprilie 2013 – 15 aprilie 2016, a dobândit de la Botnar Maria, prin abuz de încredere și înșelăciune, bani în sumă de 13.000 euro.

Se reține că partea vătămată este o persoană care și-a câștigat mijloacele bănești, după o lungă perioadă de activitate în afara țării. Aceasta este la o vîrstă înaintată, este afectată de diverse maladii, fapt care o împiedică să muncească. Respectiv sumele agonisite în străinătate erau o siguranță a unui trai decent al acesteia la bătrînețe.

Se mai reține că inculpatul a comis fapta infracțională prin abuz de încrederea pe care o avea partea vătămată în raport cu el în calitatea sa de avocat și apărător al acesteia.

Se mai reține că materialele cauzei demonstrează că partea vătămată a fost implicată în situația respectivă după ce a investit nereușit o sumă de aproximativ 18 000 euro într-un apartament care așa și n u i-a mai fost transmis în proprietate, iar soarta banilor respectivi este neclară.

Instanța de judecată apreciază că, este indubitabil că toate aceste situații au fost în măsură să cauzeze părții vătămate puternice suferințe psihice cum ar fi frustrare în raport cu pierderea unor importante sume bănești obținute cu greu departe de casă și prin diverse lipsuri, repetarea abuzarii ei de către persoane care ar fi trebuit să-i protejeze drepturile

Din acest motiv, judecînd în mod echitabil, instanța de judecată apreciază că suma de 50 000 lei, este necesară și suficientă pentru compensarea oricărui prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Din aceste considerente instanța de judecată a considerat necesar să admită în parte pretenția părții civile referitoare la încasarea prejudiciului moral, a încasat din contul lui Moraru Ion ***** , născut la ***** , IDNP ***** , în beneficiul părții civile Botnar Maria a.n. ***** suma de 50 000 (cincizeci) mii lei, cu tilu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și a respins în rest pretenția respectivă ca nefondată.

Instanța de judecată constată că, inculpatul Moraru Ion, prin Decizia Curții de Apel Bălți din 10.11.2021 a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit.a) CP la închisoare și conform art. 90 CP executarea pedepsei fiind suspendată pe un termen de probațiune de 1 an.

Instanța de judecată reține că la dosar nu există informații dacă sentința respectivă a fost sau nu contestată la Curtea Supremă de Justiție. În condițiile respective, a considerat necesar să nu fie dispusă aplicarea art. 84 CP la moment.

Instanța de judecată, cu referire la art. 162 și 157 CPP, a considerat necesar de a dispune păstrarea la materialele cauzei a mijloacelor materiale de probă și corpurilor delictive.

Se reține că cheltuieli de judecare a pricinii altele decît cele invocate de partea civilă nu au fost stabilite.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art.341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă:

Moraru Ion *****, născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal și i se stabilește în baza acestei norme o pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis precum și o pedeapsă complementară obligatorie sub forma de privarea de dreptul de a desfășura activitate de avocat și sau activitate legată de gestionarea sau administrare bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat de la reținerea efectivă a inculpatului, în vederea punerii în executare a prezentei sentințe, după devenirea definitivă a acesteia.

Conform prevederilor art. 178 CPP, de la data pronunțării sentinței și pînă la data devenirii definitive a acesteia, se aplică în privința lui Moraru Ion ***** născut la *****, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Acțiunea civilă formulată de Botnar Maria se admite în parte. Se încasează din contul lui Moraru Ion *****, născut la *****, IDNP ***** în beneficiul cet. Botnar Maria născută la ***** domiciliată în *****, suma de 13 000 euro (treisprezece mii) euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărîrii, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 50 000 (cincizeci) mii lei, cu tilu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În rest acțiunea civilă se respinge ca nefondată.

Mijloacele materiale de probă de păstrat la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.
Sentința pronunțată integral la data de 10 octombrie 2022.

Președintele ședinței
Judecător

Negru Alexandru

Dos.nr. 1-3589/2019 Moraru Ion